

Poštnina plačana v gotovini

Bogoljub

December 1934

VSEBINA:

Mala roža. Povest v verzih. 12. Jezusu naproti. (S. S.) — Razprave: Praznik Brezmadežne. (M. K.) — Kralj in središče vseh src. (A. Č.) — Ko dogoreva sveča. (Dr. Fr. Jaklič.) — Pregled Marijinih družb v ljubljanski škofiji. (Šk. vodstvo M. dr.) — Škof A. M. Slomšek — izreden častilec M. božje. (Ema Deisinger.) — Pesmi: Brezmadežni. (Gr. Mali.) — Nagrobnice za fante Mar. dr. (Gr. Mali.) — Na Marijinih potih. Z Marijinih gredic. 12. Obračun. (J. Langerholz.) — Na cilju: V soju Evharištije. (Vzgojna pripoved matere.) — Mož-vzor. — Iz življenja Cerkve: Po svetu, po domovini, po Marijinih družinah. — Razno. — Odgovori. — Dobre knjige. — Duhovne vaje. — Oklic: Ne zamerite! — Odpustki.

Cena »Bogoljubu«:

na umetniškem papirju 30 Din, na navadnem 20 Din; v Avstriji 3 Š, v Italiji 8 Lir, v Čehoslovaški 15 Kč, v Franciji 12 fr., v Ameriki —50 Dol.

Spisi, dopisi, slike se pošiljajo uredništvu »Bogoljuba« (Ljubljana) do 5. vsakega meseca. — Vse drugo se naslovi: Uprava »Bogoljuba« v Ljubljani.

Koledar Apostolstva molitve za december 1934.

Glavni mesečni namen, blagoslovljen po sv. očetu: | Misijonski mesečni namen, blagoslovljen po sv. očetu:
Vzgojitev mladine za Katoliško akcijo. | Spreobrnjenje rodov Malajskega otočja.

Mesečni zavetnik: Sv. Frančišek Ksaverski spozn. (3.).

Dnevi	Godovi	Posebni dnevni nameni	Vedno češčjenje sv. R. T.	
			Ljubl. šk.	Lavant. šk.
1 Sobota	Eligij, škof	Naša domovina	Jesenice	Dobrovnik
2 Nedelja	1. adv. Bibijana, d.	Adventni duh. Izseljenci	Boh. Bistrica	Turnišče
3 Poned.	Frančišek Ks., sp.	Misijonarji in misijonarke	Ljublj., Fr. M. m.	Celje, Sv. Dan.
4 Torek	Barbara, dev. muč.	Srečna zadnja ura. Rudarji	Zagorje ob Savi	"
5 Sreda	Saba, opat	Dobrodelne akcije in zavodi	Mellika	"
6 Četrtek	Nikolaj, škof	Naši škofi in škofije	Novo mesto	Celje, Mar. c.
7 Petek	Ambrozij, š. c. uč.	Slomšek-Baragov proces	Mošnje	Limbuš
8 Sobota	Brezmadežno spoč.	Naša mladina in kongregacije	Ljubljana, stoln.	Ruše
9 Nedelja	2. adv. Peter F., s.	Duhovne vaje in misijoni	Kamnik	Sv. Lovrenc n. P.
10 Poned.	Lavret. M. B.	Razcvit božjih potov	Kokra	"
11 Torek	Damaz, papež	Sv. oče in njegovi nameni	Studenc	Pušcava
12 Sreda	Sinezij, mučenec	Katoliška akcija pri nas	Šk. Loka, uršul.	Marib., Magdal.
13 Četrtek	Lucija, dev. muč.	Naše žene in dekleta	Dražgoše	"
14 Petek	Spiridijon, spozn.	Naši možje in fantje	Grahovo	"
15 Sobota	Kristina, devica	Pravice sv. Cerkve	Zagradec	Sv. Duh, Ostri v.
16 Nedelja	3. adv. Evzebij, š.	Prejem sv. zakram. v adventu	Adlešiči	Sv. Križ pri Mar.
17 Poned.	Lazar, škof	Brezposelni in zapuščeni	Sorica	Selnica
18 Torek	Gracian, škof	Matere porodnice	Turjak	Gor. Sv. Kung.
19 Sreda	† Nemezij, muč.	Spreobrnjenje grešnikov	Lipoglav	Sv. Marjeta o. P.
20 Četrtek	Liberat, mučenec	Razpad proiverskih organizacij	Krašnja	Marib., šol. ss.
21 Petek	† Tomaž, apostol	Državniki in njih svetovalci	Sava	Sv. Barb. v Slg.
22 Sobota	† Zenon muč.	Duhovniki in bogoslovci	Ovsiše	Sv. Martin p. V.
23 Nedelja	4 adv. Viktorija	Odprava kletve in pijančevanja	Ljublj., Marijan.	Sv. Peter p. Mar.
24 Poned.	† Adam in Eva	Priprava svetla na božič	Mala Loka p. lh.	"
25 Torek	Božič, roj. Gosp.	Mir med narodi	Begunje, kazn.	Maribor, franč.
26 Sreda	Štefan, mučenec	Zaradi vere preganjani	Planina pri R.	"
27 Četrtek	Janez Ev., apostol	Katol. izobraženci in učenjaki	Sinji vrh	"
28 Petek	Nedolžni otroci	Verska vzgoja v družinah	Retéče	Kamnica
29 Sobota	Tomaž, škof muč.	Naša Zlata knjiga družin	Semič	Maribor, stoln.
30 Nedelja	Ned. v 8 b. David, kralj	Verski listi. Dober tisk	Šenkov turn	Maribor, stoln.
31 Poned.	Silvester, papež sp.	Zahvala za dobrote. Umrli	Loke pri Zagor.	"

Dr. Frane Dergane, kirurg. šef-primarij v. p.

Inserirajte v Bogoljubu!

Pozor! Dobre čevlje domačega izdelka, gozjerje, galoše, snežke in copate, najnovejše pletenine, trikotažo, razno perilo, predpasnike, halje, nogavice in rokavice, Vam nudi po najnižjih cenah trgovina pri **Pavli Videmšek, Ljubljana, Sv. Petra c. 19**

Mala roža

Povest v verzih

12. Jezusu naproti

Angelsko zvonjenje zadnjikrat zasliši.
Na Marijin kip proseč pogled obrne;
Mala roža skloni se k Skrivnostni Roži;
dvoje src ljubeče se v Gospodu strne.
Z dolgim se pogledom pomudi pri sestrah,
z ljubim nasmehljajem ljub obisk jim vrne.

»Danes več trpite?« prednica jo vpraša.
»Ljubim to trpljenje!« »Grozno, kar trpite!«
»Kar pošilja Zenin, ni nevesti grozno.«
»Žrtev iz ljubezni dviga sile skrite.«
»Če se križ poveča, zraste moč trpeča.
Sestre, na nebeški zrak me ponesite!«

V polju dozoreva zadnje zlato klasje,
po goricah smeje trta se rumena.
Toliko lepote, toliko bogastva
nima klas nobeden, nima bilj nobena
kakor Mala roža v enem samem dihu:
v smrtni boj in smrtni znoj je potopljena.

»Mati, ali to je smrtni boj, povejte?«
»To je, moj otrok! In morda ga podaljša
Bog za nekaj ur.« Prednica zaplače.
»Dobro, mati! Bodi pot trpljenja daljša!«
Mala mučenica v sveti križ pogleda:
»Bodi dota večja in nevesta zaljša!«

Dokončan je boj in zmaga priborjena:
za lepoto duše in srcá dobroto.
Radostna devica sveti križ oklepa,
svoj zaklad edini in edino doto.
K nebu plove angel, ki ni šel nikoli
skozi tesno krivdo, skozi temno zmoto.

Sredi pota k nebu glas skrivnosten čuje.
Matere Marije klic bo ljubeznivi?
Svojega otroka kliče v domovino.
Lice se k podobi skloni milostivi.
Od podobe ljube poslovi se duša,
preden se povzdigne v raj k Resnici živi.

Pred odprtim oknom, na drevesu vrtnem,
ptice so zapele pesem polno hvale
sestri: Mali roži. V celici tihotni
rodne in redovne sestre so se zbrale:
Prednica Agneza, sestra Genoveja
in Marija sestra. Z njimi vse ostale.

Poveličanje so gledale zavzete.
Izpred Rože zdrava dvigne se bolnica;
druga sestra vidi svetel žar na nebu;
tretja sestra sprejme tih poljub na lica,
zadnja vzklikne: »Glejte, venec na višavi!«
Sredi rož je spala Roža kot kraljica.

JEZUS KRALJ JO PRIDE PREBUDIT NA VEKE!

S. S.

Praznik Brezmadežne

Bilo je v oni pradavnini, ki jo poznamo samo iz knjige Razodetja. Prva dva človeka, Adam in Eva, sta pravkar použila sad z drevesa spoznanja in — »odprle so se jima oči«. Njune ustnice so se dotaknile grenčice iz keliha trpljenja, ki sta ga natočila zase, za nas in za vse človeške otroke do poslednjega dne.

Oči so begale in iskale pa gledale v praznino; nikjer svetle luči, ki bi se ukresala v temi. Uho, ki je dotlej poslušalo Očetovo besedo in sprejemalo vase pesmi, prelivajoče se v raj, bi rado dojelo vsaj rahel odmev tolažbe. A vseokrog le gluha noč; čisto sama sta z bridkostjo svojih src.

A ne. Zopet se začuje Očetov glas. Obračuna hoče. In božja beseda govori obsodbo. Globlje in globlje kloneta glavi, v duhu gledata reko gorja, ki je z današnjim dnem začela potekati preko zemlje in se ne bo nikdar izsušila. Pa Bog je ljubezen in je bil ljubezen, še preden je sv. Janez v te besede zajel Njegovo bistvo. Tudi v dneh človekovega padca je bil ljubezen in usmiljenje. In v tej ljubezni je odstrl prvima človekoma zaveso bodočnosti: na daljnem obzorju je zablestela zarja in v njeni luči sta gledala čudovito podobo, ko je govoril Bog kači: »Sovrašтво bom postavil med teboj in ženo, med tvojim zarodom in njenim zarodom: Ona ti bo strla glavo.«

To je bil prvi praznik Brezmadežne na naši zemlji. Samo dva človeka sta kot v veličastni viziji gledala Zeno, ki stoji na zemlji in ima nogo na glavi kače. Gledala sta v bodoče veke in njuni duši sta zadihali v novem upanju, njuni srci pa sta v hvaležnosti molili Očeta, ki bo dal, da bo še enkrat priklila brezmadežna mladika iz zemlje.

Dnevi človeške zgodovine so potekali, stoletja so tonila in vstajala nova. Obljuba iz raja se je približala uresničenju. Kakor so napovedali vidci izraelski: Devica je spočela in rodila Sinú. In »Beseda je meso postala in je med nami prebivala« — med nami prebivala tri in trideset let. Potem pa je prišla največja ura človeške zgodovine, ura našega odrešenja. Sin božji je visel razpet na križu in smrt se je sklonila čezenj. »Oče v tvoje roke izročim svojo dušo« — je vdano izzvenela njegova zadnja beseda. Tik ob križu pa je stala Devica Mati, pogreznjena v morje bolečin; doumela je veličino trenutka, kot ga ni doumel nihče izmed Adamovih otrok. Vedela je,

da je sedaj po svojem Sinu kači glavo strla, vedela, da izhaja tudi vsa njena brezmadežna lepota, čistost in svetost iz zaslužene presvete krvi, ki je blestela še sveža v velikih kapljah na svetem truplu Sinovem in rdečila tla pod križem.

Prvi praznik Brezmadežne v jutru zgodovine človeštva — drugi v opoldanski vročini, ko je ljubezen božja dosegla svoj zenit na veliki dan Kristusove smrti! Ob prvem sta molila le dva človeka na početku svoje poti skozi dolino solza, ob drugem so molili vsi, ki jim je dal Duh božji spoznati, da je ta, ki je izdihnil na križu, Sin živega Boga. Ob prvem sta Adam in Eva jokala grenke solze pod drevesom spoznanja, ob drugem je stala duhovna Mati človeštva, Marija, ob novem drevesu življenja; s sadovi tega drevesa se bodo hranili vsi narodi zemlje do konca sveta.

Pa človeštvo bo doigralo svojo vlogo na zemlji, dan se bo nagnil v večer. Strašni bodo tisti zadnji časi. Sv. Janez je gledal v svojem zamaknjenju na Patmu (gl. sliko str. 276) v podobah poslednji boj kraljestva božjega, Cerkve, s peklenskimi silami. Stara kača bo brizgala svoj strup v človeštvo, v silnem naporu bo dvigala glavo, da se bodo majali in rušili temelji, na katerih je gradil človek svoja dela. A glej, tudi na večer bo oblila zarja nebo, kot ga je ožarila v davnem, davnem jutru, in v tej zarji se bo prikazala ista podoba, ki so lili iz nje prvi svetli žarki v temo našega pregnanstva. Prerok na Patmu je gledal: »In prikazalo se je veliko znamenje na nebu: Žena, obdana s soncem, in pod njenimi nogami mesec in na njeni glavi venec iz dvanajstih zvezd.« — Tretji veliki praznik Brezmadežne! Kdaj se bo pričel? Ali posijejo morda žarki njegove luči še v temo naših dni? Ne moremo mu določiti leta in dneva, a prišel bo, to vemo z gotovostjo vere, zasidrane v trdna tla božje besede. Kot je bila Brezmadežna prvo upanje človeštva, tako bo tudi njegovo zadnje upanje in njegova zadnja tolažba v dneh strahote. In več kot samo upanje, sama tolažba! Za njo se bo prikazalo drugo veliko znamenje — križ v oblakih neba — in luciferjevi dnevi se bodo iztekli.

To so trije veliki prazniki Brezmadežne: v jutru, opoldne in na večer človeške zgodovine. V jutru je prisijal s slike

Brezmadežne prvi jasni žarek v žalostni duši naših prvih staršev; opoldne, v uri odrešenja, je povzdignilo njeno srce proti nebesom prvi kelih predragocene krvi, v kateri se očiščujejo naše duše; na večer pa bo njena podoba in njena moč kot nova

svetla mavrica nad razburkanimi valovi poslednjih dni.

O Marija, kako si velika! In vendar te smemo imenovati svojo Mater mi — ki smo tako majhni!

M. K.

Brezmadežni

*Ko je tebe Bog ustvaril,
so strmeli angeli,
milost tebi je podaril,
ki je nimajo stvari:
Lilija te je krasila,
ko spočeta bila si,
luč brezmadežna svetila
je ob rojstvu svetem ti.*

*Ko na zemlji si živela,
bila si skrivnostni cvet,
slavospev si Bogu pela,
duše ni ti ranil svet.
Biser si med trnjem bila,
milosti najlepši sad,
ker si Jezusa rodila,
dala večno nam pomlad.*

*Ljubil bom zato te, Mati,
slavo pel na zemlji ti,
večno tvoj želim ostati,
zvesta mati bodi mi!
Ko poslednja solza zlije
se, Marija, iz oči,
daj, naj sreča mi prisije,
ki jo tebi Bog deli!*

Gregor Mali

Kralj in središče vseh src

Svetovni Evharistični kongresi — zadnji sredi oktobra v milijonskem južno-ameriškem mestu Buenos Aires-u — so svetle točke v nizu bridkih, usodnih in pretresljivih dogodkov novejšje svetovne zgodovine. Kongresi za proslavo Kristusa Kralja v presveti Evharistiji, ki tako lepo združujejo v ljubezni, slogi in bratstvu zastopnike vseh slojev od najvišjega državnega poglavarja do skromnega delavca, ter privabijo k mizi Gospodovi mlado in staro, odličnjake in siromake, ti veliki kongresi kažejo pot, po kateri se more rešiti človeštvo iz sedanje zmede, razvanosti in stiske.

Ce beremo, da je prispelo v Buenos Aires, v to ogromno, moderno argentinsko mesto, okrog osemstotisoč tujcev, častilcev sv. Reš. Telesa iz vseh dežel in delov sveta — če slišimo, da je ob tej priliki urejena armada 60.000 otrok pristopilo k skupnemu sv. obhajilu (med njimi 11.000 prvič) — če nam sporočajo o nočni nepregledni procesiji samih mož in fantov in gospodov, ki so na trgu Avenida Mays med povzdigovanjem padli na kolena in molili evharističnega Jezusa — in še več, če je ugotovljeno, da je večina od teh

260.000 oseb prejela sveto obhajilo (150 duhovnikov je bilo neprestano zaposlenih z obhajanjem) — če vse to pomislimo, ali nas ne prevzame navdušenje, ali nas ne zgrabi odločna želja in volja, da bi še pri nas, četudi v manjšem obsegu, tako manifestirali vero in ljubezen do Jezusa, ki je med nami v sveti Evharistiji! Ali nas ne priganja k taki očitni in splošni proslavi že žalost, ko opazujemo nepojmljivo mlačnost, nebrižnost, malovernost zlasti med mestnimi tako zvanimi razumniki, ki ne znajo ali ne marajo niti kolena pripogniti pred Jezusom v tabernaklju! O, kako grenka in bridka je ugotovitev, da je med temi sloji tako malo umevanja za sveto Evharistijo!

Kristus je kralj in središče vseh src, to je na najganljivejši način pokazal zadnji kongres v Buenos Aires-u. Naj navedemo še en dokaz: Četrty dan kongresa, ki je bil dan Mater božje, je bilo obhajanih 10.000 vojakov — od najvišjih do najnižjih. Predsednik republike in njegova soproga sta se jim pridružila. Mogočno so odmevali vse dni klici po dolgih, ravnih ulicah: »Viva Jesus en el Sacramento!«

Po veličastni evharistični procesiji, ki se opisati ne da, se je pa po radiu oglasil sam sveti oče Pij XI. Jasne in razločne so bile njegove besede:

»Kristus, evharistični kralj, zmaguje, evharistični kralj vlada. V teh mislih smo pčlni tolažbe in veselja spremljali vaša pobožna dejanja na kongresu. In ob sklepu smo zdaj potom Markonijeve naprave tako rekoč osebno navzoči. Ko se kongres zaključuje, bi radi še dostavili: Kristus evharistični kralj, obhaja zmagoslavje. Naj se ljubeznivo vodstvo Kristusovo razširi tudi do vseh koncev sveta, naj prevzame srca in voljo vseh ljudi; naj donese stiskanemu, trpečemu, celo vsled prelivanja krvi trpečemu človeštvu pravi, trajni, vsega zla prosti mir, ki prihaja samo od Kristusa: mir Kristusov v kraljestvu Kristusovem. Da to izprosimo, dvigamo roki nad vas, nad vse in nad posamezne, in podeljujemo apostolski blagoslov: Po priprošnji preblazene Device Lujanske, zaščitnice Argentinije, svetega nadangela Mihaela, sv. Janeza Krstitelja, sv. apostolov Petra in Pavla in sv. mučencev Roka, Gozalez-a, Janeza iz Castillo, naj vas blagoslovi vsemogočni Bog Oče, Sin in Sveti Duh.«

Mogočni sijaj, izredno veličje argentinskega kongresa, iskrena pobožnost južnoameriškega velemestnega in drugega prebivalstva, ne more ostati brez odmeva. Naj vlije ogenj evharistične ljubezni tudi v naša srca!

In kot nalašč —! Prav te dni je prišel poziv ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana, ki je razglasil

Evharistični kongres v Ljubljani.

Po sklepu škofovske konference dne 18. avgusta 1930, ko je bil evharistični kongres v Zagrebu, se bo vršil za vso kraljevino Jugoslavijo prihodnje leto, v dneh od 28. do 30. junija 1935 evharistični kongres v Ljubljani.

Naš prevz. nadpastir prosi že zdaj vse duhovnike in vernike, naj zlasti z molitvijo pa tudi z delom pomagajo pripravljati ta veliki praznik našega Boga v zakramentu presv. Rešnjega Telesa, da bodo sadovi tega praznovanja v dušah obilni in trajni!

Škofijski odbor Katoliške akcije v posebnem proglasu po pravici pripominja, da ima napovedani evharistični kongres v teh težkih časih še prav poseben pomen: utrdi naj nam vero, združuje naj nas v ljubezni božji. Čas kongresa bo čas molitve za zadeve sv. Cerkve in naše domovine.

Znatnejše prireditve zahtevajo časa in vsestranske priprave. Kot začetek duhovne priprave je odbor KA priporočal sveto obhajilo na praznik Kristusa Kralja v ta namen, da bi kongres najveličastneje uspel in obrodil obilo sadu. Za ostalo zimskopomladno dobo naj bi se pa oskrbele po vseh verskih in verskoprosvetnih ustanovah vsem dostopna predavanja, katerih temeljna misel naj bi bila notranja priprava na kongres.

Ni dvoma, da se bodo za evharistični kongres v Ljubljani zavzeli vsi dobromisleči Slovenci, goreči častilci presvete Evharistije. Pokažimo svetu, da je Jezus Kralj in središče tudi naših src!

A. Č.

Ko dogoreva sveča

S tari Egipčani so bili resen, veren narod. Njih vera v posmrtno življenje je bila tako živa, da so iz nje nastale njih veličastne, ogromne stavbe, ki jih ni mogel zmleti zob časa in ki pred njimi še danes popotnik začuden obstrmi. Misel na posmrtno plačilo je bila tako globoko položena v njih mišljenje, da so rajnim devali v usta listke, iz katerih bi se naj duša ob sodbi zagovarjala pred božjimi služabniki, ki jo bodo sodili. »O Najvišji in Vsemogočni, ne sodi me po svoji strogi pravičnosti, ampak po svojem usmiljenju! Res da sem mnogo grešil, a se le spomni, da nisem bogokletno govoril, da nisem prešuštvoval ne moril ne ropal ne spravljal

bližnjega ob dobro ime! Spomni se mojih molitev in daritev, mojih božjih potov k svetiščem, mojih del dobrotelčnosti do vdov in sirot! Na ta moja majhna dobra dela se oziraj pri sodbi in me reši posmrtnega trpljenja!« — Take prošnje so devali mrtvim v usta, da bi jim pomagale v usodnih hipih, ko se bo odločevala njih posmrtna sreča ali nesreča. Samo ubogi pozikusi so bili to, a nam ganljivo pričajo o skrbi svojcev za one, ki so se bližali božji sodbi.

Še vse bolj ganljiva je pa skrb svete Cerkve za njene otroke, ko se jim bliža ura sodbe. Takrat pokličejo domači duhovnika, ki prihiti in moli nad bolnikom

»Priporočanje duše«. Duhovnik stopi v teh prisrčnih, zaupnih molitvah kot posredovalec med bolnikovo dušo in Bogom ter prosi božjega usmiljenja. Te tolažilne molitve so deloma še iz prvih krščanskih stoletij; že prvi verniki so se ob njih poslavljali s tega sveta in stopali pred Sodnika. Zato bi naj svojci bolnikovi takoj pohiteli k duhovniku, da bi v imenu Cerkve storil njih dragemu sorodniku to velevažno, zadnjo uslugo. Če pa duhovnika ni moči poklicati, naj kdo drugi iz molitvenika glasno moli pri bolniku to »Priporočanje duše«.

Ko stopi služabnik Cerkve v bolnikovo sobo, pozdravi s Kristusovim pozdravom »Mir tej hiši«. Spremljevalec odgovori: »In vsem, ki v njej prebivajo«. Bolnika in navzoče pokropi in moli: »Pokropi me, Gospod, s hizopom in očiščen bom; umij me in bolj ko sneg bom bel«. Bolniku da poljubiti križi in ga postavi predenj, da se bolnik ozira vanj in dobiva zupanje v svoje zveličanje. Prižge se sveča in dene bolniku v roke. Sveča, ki dogoreva, pomeni bolnikovo vero, ki se bo spremenila v božje gledanje.

Duhovnik moli z navzočimi kratke litanije za umirajočega. V njih kliče na pomoč Marijo, katero tudi že v zdravariji prosimo za priprošnjo v zadnji uri; kliče na pomoč angele; potem Abela, ki je prvi od ljudi umrl; Abrahama, v čigar naročju so po naziranju Izraelcev počivali pravični na onem svetu; sv. Jožefa, kateremu sta ob smrti stala Jezus in Marija ob strani; sv. Štefana, ki je umirajoč med kamenjanjem videl nebesa odprta in Jezusa stati na desnici božji. Potem pokliče sv. Lavrencija, ki je tudi v strašnih mukah na raznju vztrajal v ljubezni do Jezusa, in sv. Kamila ter Janeza od Boga, ki sta posebna zavetnika za zadnjo uro. Nato prosi za posredovanje sv. Avgušтина, ki je bil velik grešnik, potem je pa postal velik svetnik. Tudi sv. Frančiška Asiškega, ki je smrt z veselo pesmijo pozdravil. V litanijah se potem duhovnik sklicuje na tolažilne skrivnosti včlovečenja, trpljenja, smrti, pokopa in vstajenja Kristusovega.

Zatem govori bolnikovi duši, naj poutuje s tega sveta v imenu treh božjih oseb, v imenu angelov in svetnikov božjih.

Tretja od naslednjih molitev se glasi:

Priporočam te vsemogočnemu Bogu, predragi brat (predraga sestra), in izročam te njemu, ki te je ustvaril: da se vrneš, ko s smrtjo odplačaš človeški dolg, k svojemu Stvarniku, ki te je iz prsti naredil. Ko bo torej tvoja duša šla iz telesa, naj ti pride

naproti svetli zbor angelov; sodni dvor apostolov naj stopi predte; mučencev zmagovalna vojska naj te pozdravi; z lilijami ozaljšana množica spoznavalcev naj stopi krog tebe; zbor prepevajočih devic naj te sprejme; in v naročju očakov naj te objame blaženi pokoj. Sveti Jožef, umirajočih najslajši zavetnik, naj te osrči k velikemu upanju; sveta Mati božja, Devica Marija, naj milostno vate obrne svoje oči; pokaže naj se ti mili in slovesni pogled Jezusa Kristusa, ki naj odloči, da boš z njegovimi spremljevalci vedno pri njem.

Potem nadaljuje:

Vzdigne naj se Bog! Razkrope naj se njegovi sovražniki in zbeže naj izpred nje, kateri ga črtijo. Kakor izginja dim, tako naj izginejo. Reši naj te mučenja Kristus, ki je bil za te križan. Kristus, Sin živega Boga, naj te prestavi na vedno prijetne livade svojega raja in On, ki je pravi pastir, naj te prizna za svojo ovčico.

Na izbiro je še več drugih molitev. Iz najstarejše dobe je n. pr. prošnja za rešitev iz težav in nevarnosti, kakor je Bog rešil Henoha, Elijo, Noeta, Abrahama, Joba in druge v stari zavezi, v novi zavezi pa Petra in Pavla iz ječe, devico in mučenko Teklo »iz treh pregroznih muk«.

Služabnik Cerkve se sklicuje na pravovernost umirajoče osebe:

Priporočamo ti, Gospod, dušo tvojega služabnika I. (služabnice I.) in prosimo te, Gospod Jezus Kristus, Odrešenik sveta, ki si iz usmiljenja zaradi nje prišel na zemljo, ne odreci ji sprejema v naročje tvojih očakov. Priznaj jo, Gospod, za svojo stvar, ki je niso ustvarili tuji bogovi, ampak ti sam, živi in pravi Bog. Zakaj ni drugega Boga razen tebe in nikogar ni s takimi deli, kakršna so tvoja. Dasi je grešil, vendar Očeta in Sina in Svetega Duha ni zatajil, ampak je veroval, za Boga ohranil gorečnost in Boga, ki je vse naredil, verno molil.

V nežni molitvi se obrača do nebeške Matere:

Usmiljena Devica, Mati božja Marija, žalostnih blaga tolažnica, naj priporoči svojemu Sinu dušo tega služabnika I., da se po njenem materinskem posredovanju ne bo bal smrtnih strahot, ampak bo v njenem spremstvu radosten stopil v zaželeno bivališče rajske domovine.

Lahko se bere Jezusova velikodušna molitev, ki jo je molil po zadnji večerji. Jezusova duša drhti v njej v neizrekljivo topli ljubezni do njegovih; izročča in priporoča jih Očetu. »Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu, ki si mi

jih dal! Jaz se darujem zanje, da bodo posvečeni. Oče, hočem, da bodo tudi ti, katere si mi dal, z menoj tam, kjer bom jaz; da bodo gledali mojo slavo, ki si mi jo dal, ker si me ljubil pred začetkom sveta.«

Ako kaže, se čita tudi Jezusovo trpljenje po evangeliju sv. Janeza, saj vzbuja tolažilno zavest, da je tudi sam Sin božji trpeč umiral.

Moliti se moreta dva psalma, glasnika božje dobrote in božjega usmiljenja:

*Hvalite Gospoda, ker je dober, zakaj ve-
komaj traja njegovo usmiljenje.*

*V stiski sem klical Gospoda in Gospod me
je uslišal ter me osvobodil.*

*Gospod mi je v pomoč, ne bom se bal.
Ne bom umrl, ampak živel in oznanjal dela
Gospodova.*

*Odprite mi vrata pravice, da vstopim in
Gospoda zahvalim!*

In zopet:

*Stori dobro svojemu sužabniku in me po-
živi!*

*Odpri moje oči, da bom gledal čudovita
dela tvoje postave.*

*V prahu tiči moja duša, poživi me s svojo
besedo.*

*Od žalosti medli moja duša, utrdi me po
svojih besedah.*

Nazadnje slede tri molitve k Jezusovemu trpljenju. Prosijo za rešitev kazni in muk, ki jih je bolnik z grehi zaslužil. Zadnja se glasi:

*Gospod Jezus, ki si rekel po preroku:
»Z večno ljubeznijo sem te ljubil, zato sem
se te usmilil in te pritegnil,« prosim te:
prav to svojo ljubezen, ki te je pritegnila
iz nebes na zemljo, da si prenašal bridkost
svojih muk, daruj in pokaži Bogu Očetu
vsemogočnemu za dušo tega svojega služab-
nika I. (služabnice I.). Reši ga vsega trplje-
nja in kazni, za katere se boji, da jih je
za svoje grehe zaslužil. Reši njegovo dušo
v tej uri njene ločitve. Odpri mu vrata v
življenje. In ti, dobrotljivi Gospod Jezus
Kristus, ki si nas odkupil s svojo drago-*

*ceno krvi, se usmili duše tega svojega slu-
žabnika in jo pripelji na vedno zelene in
prijetne kraje nebeškega raja.*

Ko bolnik začne umirati, naj sam izgovori trikrat ime Jezus. Če sam ne more, mu duhovnik narekuje trikrat Jezusovo ime. Na uho mu ponavlja, in sicer tudi po večkrat, svete vzdihljaje:

*V tvoje roke, Gospod, izročam svojo
dušo.*

*Gospod Jezus Kristus, sprejmi mojo
dušo.*

Sveta Marija, prosi zame.

*Sveti Jožef z blaženo Devico, svojo ne-
vesto, odpri mi naročje svojega usmiljenja.*

*Jezus, Marija, Jožef, stojte mi na
strani v zadnjem boju.*

Ko se je duša od telesa ločila, moli duhovnik:

*Pridite na pomoč, svetniki božji, pri-
dite naproti, angeli Gospodovi. Sprejmite
njegovo dušo, nesite jo pred obličje Naj-
višjega.*

*Naj te sprejme Kristus, ki te je po-
klical, in v naročje Abrahamovo naj te spre-
mijo angeli. Naj sprejmejo njegovo dušo,
naj jo neso pred obličje Najvišjega.*

*Gospod, daj mu večni pokoj in večna
luč naj mu sveti.*

In še v zadnji molitvi prosi služabnik Cerkve:

*Tebi, Gospod, priporočamo dušo tvo-
jega služabnika I., da bo živel tebi, ko je
odmrl svetu, in kar je v slabosti svojega
življenja zagrešil, izbriši ti z odpuščanjem
svoje milosrčne dobrotljivosti.*

Sveča se ugasne. Iz zvonika zaplaka navček. Verniki se vprašujejo: »Kdo je umrl?« in pobožno pomolijo. Duša je pa takrat v svitu božje luči že pregledala v hipu vse svoje življenje z vsemi dobrimi in zlimi deli ter je pogreznjena v božje neodumljivo veličastvo in v svojo brezbrežno ničevost, že odhitela na kraj, ki ji gre. Njene zemskega potovanja je konec. Dal Bog, da bi nam bil ta konec srečen!

Dr. Fr. Jaklič.

Pregled Marijinih družb v ljubljanski škofiji

V tej in v zadnji »Bogoljubovi« številki priobčujemo število kongreganistov in Marijinih družbenic, prav tako tudi število otrok v Marijinih vrtcih po posameznih župnijah. Statistika je sestavljena na podlagi poročil iz l. 1933. Pri družbah, od

katerih poročil kljub ponovnim prošnjam nismo prejeli, smo mesto številke postavili vprašaj. Vemo, da številka ni vse in da s tem ni ocenjeno notranje življenje in delo po družbah, vendar pa le marsikaj pove.

Škofijsko vodstvo Marijinih družb.

Župnija	Marijina družba					Marijin vrtec	
	gospodstva - deklet	ženi - gospa	vanar	nuš - gospod, učiteljice in uradnice	deček	deklina	
Ljubljana - mesto							
Sv. Cirila in Met.	—	—	—	—	60	80	
Sv. Frančiška	80	134	90	—	130	66	
Sv. Jakoba	104	106	—	—	30	25	81
Sv. Janeza Krst.	18	84	—	—	48	55	
Mar. oznanj.	160	—	—	35	30	—	Kri- žarji
Sv. Nikolaja	39	52	—	73	—	85	Ss. sv. Klaro
Sv. Križa v Alojz.	30	—	25	—	—	—	
Sv. Petra	172	120	—	—	—	—	Moste 18
							Moste 60
Cerkev: (Kapela)							
Sv. Florijana	—	25	—	—	—	—	
Sv. Jožeta	63	116	141	53	—	—	
Lichtent. k.	388	—	—	?	—	135	
Mar. Pom. v Križ.	226	—	39	84	32	—	
Uršul. cerkev	32	—	—	—	—	120	
	92	—	—	—	—	117	
	198	—	—	—	—	—	
Salezijanci:							
Rakovnik	—	—	—	—	90	—	
Kodeljevo	—	—	—	—	180	—	

Število kongregacij za dijake, dijakinje (17) in akademike (3), ki imajo lastno osr. vodstvo, tu ni všteto.

Župnija:	Marijina družba				Marijin vrtec	
	deklet	ženi	fantar	mož	deklina	deček
Dekanija Ljublj. okolica:						
Brezovica	100	144	—	—	50	30
Črnuče	71	60	—	—	—	—
D. M. v Polju	?	—	—	—	—	—
Dobrova pri Ljub.	?	—	—	—	—	—
Dol pri Ljubljani	85	80	18	—	34	23
Ig	?	—	—	—	—	—
Ježica	85	—	—	—	36	20
Polhovgradec	124	—	27	—	56	53
Preska	65	126	—	—	—	—
Rudnik	45	—	—	—	—	—
Sora	100	70	—	—	—	—
Sostro	93	—	—	—	80	80
Sv. Helena	78	95	21	—	49	53
Sv. Katarina	?	—	—	—	—	—
Šmartin pod Šm.g.	?	—	—	—	—	—
Sv. Jakob ob Savi	55	32	—	—	44	29
Št. Vid nad Ljublj.	174	—	—	—	65	120
Tomišelj	62	—	—	—	—	—
Vič	98	—	26. (K. A.)	—	105	80

Župnija:	Marijina družba				Marijin vrtec	
	deklet	ženi	fantar	mož	deklina	deček
Dekanija Loka:						
Stara Loka	164	144	45	—	58	94
Bukovščica	27	28	—	—	25	15
Črni vrh	100	56	41	—	—	—
Dražgoše	68	60	—	—	39	43
Javorje	56	51	—	—	—	—
Lučine	42	—	—	—	—	—
Nova Oselica	21	—	—	—	27	18
Poljane n. Šk. L.	102	153	40	35	64	52
Retéče	68	78	26	—	51	48
Selca n. Šk. Loko	207	317	72	103	128	90
Sorica	53	—	—	—	50	36
Stara Oselica	?	—	—	—	—	—
Sv. Lenart	57	—	—	—	—	—
Škofja Loka	208	118	90	30	—	—
Trata	60	—	—	—	55	50
Zali Log	57	—	—	—	—	—
Žabnica	35	28	—	—	50	30
Železniki	70	106	21	39	55	52
Žiri	172	62	15	—	87	81
Dekanija Moravče:						
Moravče	355	189	93	Ap. mož	177	111
Blagovica	72	72	—	—	43	33
Brdo	58	47	—	—	—	—
Čemšenik	124	—	49	—	20	15
Češnjice	32	—	—	—	—	—
Kolovrat	53	56	—	—	20	19
Krašnja	32	45	—	—	—	—
Peče	18	16	—	—	—	—
Sv. Gora	63	34	—	—	30	22
Št. Gotard	66	53	—	—	35	32
Št. Ožbalt	19	—	—	—	20	30
Vače	50	48	—	—	37	30
Zlato polje	32	34	—	—	28	29
Dekanija Novo mesto:						
Novo mesto	81	—	—	—	80	144
Bela cerkev	52	—	—	—	—	—
Brusnice	115	—	—	—	—	—
Črmošnjice	21	—	—	—	—	—
Mirna peč	280	—	48	—	80	70
Podgrad	87	—	—	—	—	—
Poljane pri Topl.	24	—	—	—	21	16
Prečna	91	—	—	—	94	106
Soteska	20	—	—	—	8	14
Stopiče	198	322	125	—	140	110
Šmarjeta	315	207	128	45	129	89
Šmihel pri N. m.	290	—	35	—	278	180
Št. Peter	179	129	40	—	89	68
Toplice	144	—	—	—	67	53
Vavta vas	54	—	—	—	61	52

Župnija	Marijina družba				Marijin vrtec		Župnija	Marijina družba				Marijin vrtec	
	deklet	žena	fantov	môž	deklet	dekor		deklet	žena	fantov	môž	deklet	dekor
Dekanija Radovljica:							Suhor	82	76	43	—	82	74
Radovljica	42	44	—	—	25	20	Vinica	37	—	—	—	37	18
Begunje	37	48	—	—	72	43	Dekanija Šmarje:						
Bled	35	—	—	—	83	45	Šmarje	100	—	—	—	100	80
Boh. Bela	59	—	—	—	35	31	Javor pod Ljublj.	8	—	—	—	22	14
Boh. Bistrica	64	—	—	—	115	95	Kopanj	60	—	38	—	29	22
Brezje	17	—	—	—	—	—	Lipoglav	27	—	—	—	9	—
Breznica	73	118	—	—	—	—	Polica	95	—	Ap. mož in fantov	76	66	54
Dobráva	?	—	—	—	—	—	Stična	108	—	—	—	153	121
Dovje	44	65	—	—	43	25	Št. Jurije	49	—	—	—	—	—
Gorje	67	—	17	—	79	56	Št. Vid pri Stični	450	—	90	—	158	124
Jesenice	—	—	—	—	—	—	Višnja gora	174	—	76	—	83	79
Kamna gorica]	54	51	—	12	38	41	Žalna	100	—	30	—	65	72
Koprivnik v Boh.	?	—	—	—	—	—	Dekanija Trebnje:						
Koroška Bela	?	—	—	—	—	—	Trebnje	280	346	—	—	150	100
Kranjska gora	35	33	Ap. mož in f.	—	61	44	Čatež pod Zaplaz.	76	—	—	—	29	23
Kropa	?	—	—	—	—	—	Mirna	90	104	—	—	99	52
Leše	18	—	—	—	25	36	Mokronog	138	58	—	—	70	35
Ljubno	?	—	—	—	—	—	Sv. Križ pri Litiji	182	—	20	—	110	70
Mošnje	22	25	—	—	39	21	Št. Janž	211	223	50	—	130	70
Ráteče	25	—	—	—	16	21	Št. Lovrenc	93	—	—	—	—	—
Ribno	60	—	—	—	—	—	Št. Rupert	308	378	—	—	160	120
Sredja vas v Boh.	209	—	16	—	—	—	Trebelno	?	—	—	—	—	—
Sv. Križ n. Jesen.	26	40	—	—	—	—	Tržišče	156	118	20	—	80	72
Dekanija Ribnica:							Dekanija Vrhnika:						
Ribnica	276	509	30	—	188	222	Vrhnika	204	—	—	—	195	135
Dobrépolje	450	650	162	—	189	159	Bevke	38	—	—	—	22	—
Dolenja vas p. R.	150	201	60	Ap. mož	120	130	Borovnica	80	—	—	—	88	57
Draga	48	—	—	—	26	—	Dolenji Logatec	53	—	—	—	65	52
Gora pri Sodraž.	?	—	—	—	—	—	Horjul	102	—	—	—	—	—
Loški potok	136	—	—	—	63	40	Hotedršica	20	—	—	—	31	34
Rob	42	—	—	—	—	—	Podlipa	38	—	—	—	—	—
Sodražica	107	—	15	—	—	—	Preserje	76	104	—	—	65	42
Struge	?	—	—	—	—	—	Rakitna	35	—	—	—	10	34
Sv. Gregor	116	—	—	—	—	—	Rovte	66	—	—	—	—	—
Škocijan pri Turj.	50	76	—	—	57	64	Sv. Trije Kralji	—	—	—	—	58	36
Turjak	17	25	—	—	—	—	Zaplana	34	—	—	—	26	20
Vel. Lašče	178	—	125	—	250	240	Dekanija Žužemberk						
Velike Poljane	16	—	—	—	30	34	Žužemberk	236	—	59	—	207	156
Dekanija Semič:							Ajdovec	56	—	18	—	60	—
Semič	286	—	18	—	82	66	Ambrus	83	—	—	—	31	49
Adlešiči	55	—	—	—	50	21	Dobrníč	239	—	15	—	179	110
Črnomelj	160	—	25	—	70	—	Hinje	?	—	—	—	—	—
Dragatuš	120	—	—	—	101	80	Sela pri Šumb.	72	—	47	—	40	35
Metlika	274	—	90	—	150	70	Šmihel pri Žužn.	42	65	11	—	30	15
Podzemelj	185	152	52	—	201	145	Zagradec	113	—	—	—	—	—
Preloka	132	103	—	—	60	70							
Radovica	74	—	—	—	62	53							
Stari trg ob Kolpi	69	68	31	—	22	21							

Škof A. M. Slomšek — izreden častilec Matere božje

D ne 8. decembra 1854 je papež Pij IX. vpričo številnih škofov, zbranih iz vseh krajev katoliškega sveta, potrdil versko resnico o brezmadežnem spočetju Marije Device. Zaklical je slovesno: Naznanjamo, izrekamo in odločujemo: Nauk, ki trdi, da je bila prečista Devica Marija v prvem trenutku svojega spočetja po posebni milosti z ozirom na zasluženje Jezusa Kristusa, Odrešenika človeškega rodu, slehernega madeža izvirnega greha čista obvarovana, je od Boga razodet, zato rej ga morajo vsi verniki trdno in stanovitno verovati...

Ko je častitljivi škof Slomšek svojim vernikom sporočil to razglašeno versko resnico, je bil poln svetega navdušenja. Stavil je pastirsko pismo, ki se takole začneja: »Preljubi! Veselo novico vam oznanjam, ki bo večno slovela, — slovela na čast in hvalo Bogu in Mariji, pa tudi nam, vernim otrokom Marije v tolažbo...« Zaključil je pa z bodrilom: »Lepše in bolj živo ko bomo Marijo častili in ji prav po otroško služili, obilneje milosti bomo po Marijinih prošnjah dobili... Slava Mariji prečisti Devici brez madeža spočeti vekomaj!«

Da je bil apostolski škof Slomšek, ki nam sta njega vzorno življenje in goreča vnema za časni in večni blagor Slovencev že dobro znana, tudi velik častilec Marijin in da je to češčenje tudi po svoji škofiji vneto širil, to želim v pričujočih vrsticah pojasniti. S tem nameravam vsaj nekoliko doprinesiti in pripomoči, da bi se proces za svetništvo našega vzornika Slomškega preveč ne zategnil.

Naš prosvetitelj Slomšek je svojo veliko ljubezen do nebeške Matere podedoval po svoji rodni materi, ki mu je, še preden je začel govoriti, že sklepala rokice k molitvi, pa ga tudi priporočala varstvu Marijinemu. V rodni hiši Slomšekovi je bila globoko zasidrana vernost, poštenost in delavnost. Mati je bila modra, dobra, pobožna; pa tudi oče Anton je bil bogoljuben mož. Oba pa sta bila vneta častilca Matere božje, saj je to itak že v duhu in sporočilu stare, častitljive in verne slovenske hiše. Materina pesem je kakor žuboreč srebrni potoček vlivala ljubezen do Marije malemu Antonu v srce.

Dijaku Slomšku je v 16. letu starosti umrla ljubljena, pesniško navdahnjena mati; zato se je sedaj s tem večjim ognjem svoje mladosti oklenil nebeške Matere.

Nanjo je poslej prenesel svojo materinsko ljubezen, nje se je oklenil z vsem zaupanjem, njo častil s pesmijo v duši, pri njej iskal utehe in varstva, pobude in modrosti, poguma in moči. K Materi vseh mater je tolikokrat romala njegova duša, od Marije je prejela tisto prazniško srečo, ki je napolnjevala vse njegovo notranje življenje in se očitovala v pesmi in delu. Ta ljubezen do presvete Device mu je nežila in plemenitila srce in ga ohranjala neomadeževanega do konca.

Ko je Slomšku umrl še oče, ni tožil o svoji osirotlosti, marveč si je otrl solze,

ki so se držale njegovega srca in trepalnic, ter se je s ponižno uslužnostjo vdal sveti volji božji, obenem se je pa vsega posvetil službi Jezusa in njegove presv. Matere. Njegovo srce je ob srcu Marijinem naglo dozorevalo, tako da je bilo usmerjeno le na onostransko. Do dna je doumel, kaj je prav za prav smisel človeškega življenja: zato ni okleval, marveč se je preko vseh mikavnosti tega sveta odločil za duhovski poklic, saj je v njem mogel še prav posebno gojiti nežno ljubezen do Brezmadežne.

Odlično spričevalo celovške gimnazije, kjer je napravil ob sklepu VIII. razr. zrelostni izpit z odliko, je bilo dokaz, da je mladi mož ne le dozorel po letih, marveč še bolj po znanju in krščanskem značaju. V semenišču se je nato trajno utrjeval v krepostnem

Tone Kralj

Brezmadežna

življenju kot otrok Marijin, gojil je pa prav tako vzorno tudi znanost in zlasti materin jezik.

Njegova narava je imela nekaj borbene v sebi, četudi mu ni manjkalo srčne

Figel

Prečista

dobrodušnosti in otroške preprostosti. Znal je pa to prirojeno potezo borbenosti zatajevati in premagovati, saj je bil v Marijini šoli, saj se je bil vsega podredil presveti Devici. Njo je prosil, da je oblikovala njegovo čud. In tako je dosegel, da je bil pozneje kot dušni pastir in škof poln blagosti, ljubezni in dobrote. Brezmadežna je dvigala od leta do leta njegovo duševno rast; vodila ga je po poti do popolnosti,

po poti, ki zahteva dovolj žrtvovanja in samozatajevanja.

Ko je Slomšek bil povišan na odgovorno službo nadpastirja neumrljivih duš, je še prav posebno iskal pomoči in sveta pri najboljši Materi Mariji. Njej je z velikim zaupanjem priporočal ves slovenski narod in prosil blagoslova zanj. Lahko torej trdimo, da smo vprav po Slomšku postali Marijin narod.

Znano nam je, kako je sveto živeči Slomšek skrbel zlasti tudi za šolstvo, saj je tako rekoč ustvaritelj slovenskega šolstva. Slovenski šoli je pripomogel do razvoja in veljave. Mladini slovenski je dajal zlate nauke v besedi in pismu; priporočal ji je kot najizdatnejši pomoček za krepostno življenje predvsem češčenje Marijino. Mladina potrebuje vzorov, in tak prejasen in prelep vzor je Marija, ki ga je tudi Slomšek priporočal mlademu naraščaju. Predstveni pogoj zdravega krščanskega življenja in zdrave sile naroda je najlepša krepost — čistost. In prav te krepkosti se navzame mlad človek v šoli Marijini. Tu se uči krotiti objestnost, tu se uči pravilno presojati svetno veseljačenje, zabavo in sport. Le pod okriljem Marijinim bo šla lahko mladina pogumno in zmagonosno nasproti viharjem življenja.

Prav iz teh razlogov je škof Slomšek s tako vnemo pospeševal češčenje Marijino in navduševal mladino, naj se iskreno in z otroško ljubeznijo zateka pod Marijino zaščito.

Tako je veliki škof Slomšek vse svoje življenje gojil v sebi in v drugih globoko ljubezen in vdanost do presvete Device. To ljubezen je krepil s svojim svetniškim življenjem, nam pa je tako pokazal pot, ki vodi do sreče: po Mariji k Jezusu!

Ema Deisinger.

Nagrobnice za lante Marijine kongregacije

I.

*Ko ti pomlad žarela je,
si, brat, od nas poslovil se,
zato ti »z Bogom«
kličemo in zate vdano prosimo:
Zveličar, milostni Pastir,
naj podari ti večni mir!*

*Marijo srčno ljubil si,
mladost izročil v varstvo ji;
junaško si se bojeval,
do groba zvest si ji ostal.
Z Brezmadežno veseli se
in poj ji večne hvalnice.*

*Ljubezni, božje se raduj,
roke k Mariji povzdiguaj,
da bomo srečni tudi mi
v nebesa za teboj prišli,
kjer bomo odpočili se
na srcu božje Matere.*

Gregor Mali

Z Marijinih gredic

12. Obračun.

S pet so peli zvonovi svojo prazniško, Srca dvigajočo pesem; pred cerkvijo so stali mlaji, oviti z venci. Vmes med obema srednjima in največjima je bil napravljen slavlolik in v njegovi sredi je bilo videti veliko številko 25.

Precej čedno številce je to. Célo četrtno stoletja skriva v sebi.

Proti cerkvi so se vsipale goste trume vernikov. Radovednost jim je sijala z obrazov. Tuj govornik je bil napovedan, in sloves je šel pred njim, da zna dobro govoriti. Kako bo govoril, to je bilo glavno vprašanje radovednosti. Ali bo bolj glasen, kakor sta domača dva, ali mu bo res beseda tako tekla, kakor bi rožice sadil, ali bo povedal kaj novega, nezaslišanege. Bolj malo jih je zanimalo vprašanje, kaj bo govornik povedal, najmanj pa tisto, če se bomo po njegovih navodilih tudi ravnali. O tem radovednost sploh ne vprašuje. Ali nismo ljudje časih tako čudni.

Ob glasovih najbolj ubranega zvonjenja se je izpred cerkvenega doma odtrgala precej dolga vrsta čedno oblečenih in pa ovenčanih deklet. Spredaj se je vila in na lahno plapolala lepa družbena zastava. Vse je veselo, praznično, vsako oko žari in iskri v slavnostnem razpoloženju.

Ves bližji in daljni svet ve, da praznujemo slovesno, pred vsem svetom 25-letnico Marijine družbe. Gotovo je to mejnik, ki ob njem z vso pravico lahko obstanemo in pogledamo nazaj in naprej, da napravimo obračun in proračun, kakor bi rekli z uradnim jezikom.

Družbeni voditelj pa je tiste dni strme gledal v družbene knjige. Suhe in mrtve črke so bulile vanj. Njegova roka jih je pisala in že pred njim roke njegovih prednikov.

Koliko govorov! In vsi porojeni in izklesani in prižgani v ognju božje ljubezni. Iz vseh diha skrb za rešitev duš, za vzorno mladost, za čistost življenja. Vsak izmed tistih, ki so jih govorili, bi bil rad ob koncu svojega delovanja govoril zbranim: »Nobenega izmed teh, katere si mi dal, nisem izgubil.« Pa je moral skoraj vsak priznati, da je toliko njegovih besedi šlo skozi ozračje kongregacijske sobe, kakor dim,

kakor prah, kakor vrbovina v spomladi. Ali pa še tako ne...

Listal je imenik. Koliko imen! In koliko zgodovine pri vsakem imenu! Ne svetovne — svetovna zgodovina bo šla mimo teh imen svojo pot naprej — pač pa več zgodovine posameznikov, zgodovina duševnih bojov in zmag, zgodovina, ki je v marsičem še veliko bolj pomenljiva kakor vsi predali svetovne zgodovine.

»U m r l a.«

Sv. Ahacij in sv. Barbara

K. Dolci

Firence

Sv. Janez Ev. gleda v zamaknjenju Brezmadežno „Žena odeta s soncem...“

Križec je stal pred imenom in smrtni datum je stal zraven.

»Upam, da vam ni žal, če je vas ugrabila smrt v zgodnjih letih življenja. Ne zato, ker vedno tožimo, da je na svetu vse skupaj malo prida, pač pa zato, ker upam, da je bila vsaka dobro pripravljena.«

Saj še svet pravi in govori, da je lepo umirati v Marijini družbi. Samo živeti v Marijini družbi se jih mnogo boji. Pa kako boji! Ali ni pogoj lepe, v božjih očeh dragocene smrti krepostno življenje?

»Poročena.«

Tudi to besedo je nekaterikrat srečal. Po lepo dokončanem dekliskem življenju je nekatera zajadrila v pristanišče sv. zakona.

»Saj vem, kako je bilo,« je modroval dobri mož sam pri sebi. »Svet vas je sodil, presojal in obsojal, češ pametna je, pobožna je, k sv. obhajilu hodi, pa sili v zakon. Ali se ji meša! Po mnenju sveta bi naj bil zakonski stan samo pribežališče in zbirališče razuzdanih in pokvarjenih. O, vem

zakaj svet tako misli. Znan pa je klic iz Rima, klic apostolski, ki hoče svetu priklicati dobrih mater. »Dajte mi dobrih mater in z njimi bom premagal svet!« Ali naj iz gnilega semena vzraste plemenito drevo! Vem tudi in poznam vas. Dobre mamice ste. Iz vaših hiš upam dobiti novih, pridnih in delavnih članov v družbo. Morebiti še boljših, kakor ste bile ve. Pa mi ne zamerite; zakaj to tako mora biti.«

»V samostan je šla.«

Ni najti dostikrat te pripombe. Pa vendar! Saj tudi Marijina družba ni nobena pripravnica za samostane. Komur pa je to dano, da se more odpovedati svetu, naj se pa. Blagor mu!

»Tudi za vami, ki si na skrivnem in na tihem služite nebesa, pri sirotnih otrocih ali pri trpečih bolnikih, morda celo v daljnih misijonih, povsod kjerkoli ste, naj hiti danes moj blagoslov.«

»Odšla v službo, ne briga se več za družbo.«

Povesil je svoj obraz nad knjigo. Oblak bridkosti mu je zasenčil doslej vedro čelo.

»Čudni ljudje! Pred svojo lastno srečo beže. Dokler so bili doma, jih je družba še nekako privezovala nase. Toda jarem se jim je zdel pretežak. Odložili so ga. Pustili so dom in domače kraje, šli med svet, naprtili so si njegov jarem. Kdo ve, kako jim je, sirotam? Ali se katera kesa svojega zelo, zelo nepremišljenega koraka?»

»Odšla v Ljubljano. Posvečenje poslala za 1925... 1934.«

Obličje se mu je spet zjasnilo. Torej vendar ni vse izgubljeno. Morala je pač v službo — ta Slabičeva Jula. Doma je bajtica, na bajtici dolg. v bajtici pa še cela vrsta takih, ki si še ne morejo ničesar prislužiti.

»Pojdi,« ji je govorila Mati, »pa nikar ne pozabi mojih besed. Rajši bi te videla doma raztrgano in lačno, kakor da bi se mi v Ljubljani ali kjerkoli izgubila.«

Kar malo trda se je zdela Juli materina beseda.

»Pojdi,« ji je govoril tiste dni voditelj, »pa svet naj ve, da si samo po imenu Slabičeva, v resnici pa moraš biti močna. Bog s teboj in Marija!«

Malo bolj mehka je bila ta beseda, to je res. Šla je in ostala je močna. Kdor se sam noče pogubiti, tega podpira Bog in ves svet s svojimi zankami in nastavami mu ne more do živega.

»Zašla, zabredla, padla, izgubljena.«

»Take in podobne opazke, nemalokrat v tujem, latinskem jeziku pisane, so gledale pošastno, kakor strahovi v voditelja. Kakor bi s tujo označbo hotele prikriti madeže nesrečnih, kakor bi z njo hotele čuvati njihovih domačih dobro ime. Kratke so te opazke, pa koliko je v njih povedanega! In koliko gorja, koliko prikritega kesanja, koliko solznih oči, pa tudi koliko lahkomišelnosti in celo trme trmaste gleda iz teh besed.

Ko bi zgodovina še to znala povedati, zakaj je ta ali ona izguba vstopila v družbo!

Zato, ker je šla vanjo sosedova Pepa; zato, ker so ji obljubili doma novo obleko; zato, da je ni bilo pred vso vasjo sram, češ, vse so šle v družbo, samo ona ne; zato

Fra Bartolommeo

Firence

Prerok Izaja napoveduje Odrašenika

da je ustregla bogati teti, ki je sama in brez otrok, pa ji misli zapustiti po smrti svoje posestvo. Do tetine smrti je šlo — s težavo — potem pa ne več; posestvo si je prislužila, potem pa... Molčimo, kar molčimo!... Samo to zapišemo za vse skupaj: kjer ni šlo iz ljubezni do Marije in za zveličanje ene in edine, lastne in neumrljive duše, tam je sledila navadno polomija. In padec ni bil majhen.

Prelistaval je mož božji knjige posameznih odsekov. Krepko se je gibal misijonski odsek, ni držal rok križem dobredni odsek, malo bolj pa je miroval odsek pogostnega sv. obhajila, tudi treznostni je malo bolj polagoma stopal naprej. Ali je bilo to prav, ali ne? Seveda, tudi počasi se daleč pride. Tudi to je res, da slama zagori z močnim plamenom, potem boš pa komaj našel za dobro pest pepela...

Dobrota pač vse opravičuje.

* * *

Prva četrtina stoletja je padla v morje večnosti. Zarja nove četrtine vstaja, kmalu, bo potrkal Abraham na vrata. Kaj bo našel?

»Naprej!« je klical slavnostni govornik v cerkvi. »Kar smo z Marijino pomočjo dosegli, je lepo, je hvalevredno, zadosti

pa še ni. Zadovoljnost je lepa čednost, pa utegne postati marsikomu nevarna.«

Naprej!

Ne samo po številu let, naprej tudi v bojih, v uspehih, v zmagah!

Bog in njegova sveta Mati Marija!

Janez Langerholz.

N A C I L J U

V soju Evharistije

Pripovedovanje matere. (Konec.)

Ko se prebudi, govori zmedeno, kakor bi se ji bledlo. Proti jutru zopet zadremlje in se zave, ko je bil oltar že prirejen. Popolnoma je mirna in pri jasni zavesti. Mrzlična žeja jo muči, a od polnoči dalje ni marala nobene tekočine, četudi sem ji zatrjevala, da jo bolezen opravičuje. Sama je bila o tem poučena, toda evharističnega posta ni hotela prelomiti. »Še-le potem, ko bom Jezusa prejela, mi boš dala kaj piti« — je rekla.

In Jezus je prišel. Oči so se ji iskrile, ko je prihajal mašnik s Sveto popotnico. Nekaj časa se je pogovarjala z duhovnikom samim, potem pa smo z veliko ganjenostjo obudili kesanje. Božji Zveličar je prišel v njeno srce. Klečala sem poleg nje in čez nekaj minut sem ji zašepetala na uho: »Danes pa jaz objamem Jezusa v tvojem srcu, v cerkev ga danes ne morem iti iskat. Pogledala me je, kakor bi

hotela nekaj vprašati. Marija-Klotilda, govori za menoj: »Ljubi Bog, vse to hočem, kar ti hočeš!« Malo se obotavlja, — saj umeva, da ima ta vzdihljaj poseben pomen. Ponovim tiho: »Saj vendar tudi ti želiš vse, kar Bog hoče?« — »Da, mati!« In ponovila je počasi in s presledki: »Ljubi Bog — hočem vse — kar — ti — hočeš!« Žrtev je darovana. Moje materino srce je kakor prebodeno, ali svojo nalogo sem izvršila.

Zdaj ji povem: »Če je za tvoje zdravje potrebno, da prideš v drugo hišo, kakor jaz lani, saj veš« — (na njenem obrazu se pojavi poteza nepopisne boli) — Pri teh besedah koj poseže vmes: »Da, toda s teboj!« Zagotavljam jo, da bom ves čas pri nji ostala, le ponoči tega najbrž ne bodo dovolili. Ta pripomba jo je nekoliko vznemirila, da je pila kelih bridkosti. Še sem ji govorila in vse je mirno po-

Z razstave Marijinih kongregacij v Sarajevu (Gl. dopis str. 285.)

slušala. Besede »operacija« sem se pa izogibala, da bi je ne razburila, saj so njeni živci že tako močno razdrapani. »Vse boš naredila, kajne, kar ti bodo svetovali, tudi če bi ti kaj dali za uspavanje. Pri tem boš pa ponavljala vzklik: »Jezusček, jaz te ljubim!« — »Da, mati!« Nato sva se še menili o očetu, da morda kmalu pride. »Zdaj še ne, mati, šele, ko bo vse minilo.« Končno jo vprašam, če ima kaj na vesti. Široko me pogleda in de: »Mati, saj nisem naredila nikdar nobenega smrtnega greha; odpustljivih sem se pa vselej spovedala in obtožila.«

Roke so ji že vse odrevenele, žeja jo muči, vsak gib jo zaboli; brez dvoma je že skrajni čas nastopil.

Se enkrat se narava vspe. Pri misli — včeraj so poslali proč bratca, danes pa hočejo njo — vzdihne: »Kaj me nima nihče več rad?« Nasmehnem se in tudi sama se smehlja.

Nastopila je zadnjo pot.

XII. Praznik svetega Rešnjega Telesa.

Slavnostno petje se razlega, oblaki dišečega kadila se dvigajo; ob sijajni razsvetljavi in ob dehtečem cvetju se zaključuje sveta maša tega veselega praznika.

Deklica pa počiva vsa odeta v belino na svojem daritvenem oltarju. Zveličar se je poln ljubezni ozrl nanjo in sprejel to brezmadežno žrtev k sebi. Njen angel varuh jo spremlja k prestolu Najvišjega; vsi pa, ki so deležni te žrtve, bodo napolnjeni z milostjo in blagoslovom.

Cerkev poje ta dan:

»Kruh iz nebes si jim podelil.« »Angelski kruh prejema človek.« — »O sveta večerja, v kateri prejemo Kristusa!«

Na vsaki strani cerkvenih molitev podobni vzkliki, klici veselja, pesmi upanja. — Za malo nevesto Kristusovo, ki se je v hrepennju po Evharističnem Zveličarju poniževala, se začenja ta dan večno obhajilo. Dospela je na cilj svojih želj. Klotildica počiva med belim cvetjem na mrtvaški postelji, in enako cvetje krasi tudi oltar sv. Rešnjega Telesa.

Križ na prsih male žrtve je tolažba in moč v bolest zatopljenim domačim; molek, ki ovija bele prstke na rokah, nas prosi, naj nadaljujemo tudi mi venec na čast Mariji, Kraljici rožnega venca.

Tiho in mirno, kakor je živela, se je od nas poslovila. Ko se je bližala ura darovanja, ji ni bila odvzeta naravna tesnoba in zona pred tem, kar ima priti. Smrtna stiska se bere z njenega obraza, noge so popolnoma hladne in se ne dajo ogreti. Zadnjikrat odmoliva skupaj »Zdravamarijo«. Nato jo poljubim in ji pri-

Preobleka

bližam svojo svetinjico. Pobožno se je dotakne z ustnicama. Še nekaj trenutkov, in nebeška Mati ji bo ta poljub vrnila.

Vse, kar smo mogli, smo storili... Kar moč previdno smo jo položili nazaj na posteljo. Sopenje postaja neredno. Preveva jo skrb, ljubezen... Trenotno nismo še brez upanja; ustna se rdeče, in za hip odpre oči in se ozira začudeno semintja po sobi. Ali išče mene? Ali pričakuje nebeško Mater, ki jo je tolikrat prosila, da bi ji stala ob strani na zadnjo uro in sprejemala zadnje vzdihle!

Ali smem upati, o sladka Gospa, da te je moj otrok v zadnjem hipu videl, da si ga peljala pred sodni stol svojega Sina! V tem trenutku je Prijatelj in Ženin — sodnik. Jezus, ki stoji pred njo, je vendarle njen Prijatelj, saj je tolikokrat ponotranje govoril z njo, saj jo je tako dobro razumel, saj ga je tako iskreno ljubila. Služila mu je in hotela svoje življenje posvetiti v njegovi službi med bednimi in med otroki.

Kdo pojde na goro Gospodovo?... Kdor je nedolžnih rok in čistega srca...

Glej pametno devico, ki je bila pripravljena, ko je prišel Gospod!...

Lepa je med hčerami jeruzalemskimi...

Pridi, nevesta Kristusova in prejmi krono, ki ti jo je pripravil Gospod; veseli se in vladaj v svoji lepoti in slavi...

Miklavž prihaja

Prišel je trenutek, da zapojemo slavo-
spev: Kralj me je vzljubil in popeljal v svoje
bivališče...

Stopil bom k božjemu oltarju, k Bogu, ki
je veselje mojega življenja...

Kakor vrabec se je umaknila moja duša
zanki lovčevi...

Mreža je raztrgana in jaz sem prosta...

Moja duša poveličuje Gospoda...
Ker se je ozrl na nizkost svoje dekle...
In velike reči mi je storil On, ki je mogočen...

Stala sem ob mrtvaškem truplu svojega
otroka. Bog mi je dal moč, da sem mogla po-
navljati »Fiat« — »naj se zgodi!« In molitev
psalma »Iz globočine« — se je spremenil v
slavospev.

Še pred dvema tednoma je pisala † Klo-
tilda svojemu bratcu: »Predvsem ti priporo-
čam skrb za majniški oltar!« Zdaj nadome-
ščajo beli cvetovi njenega mrtvaškega odra
modrobarvne spominčice.

Spremistvo na pokopališče je bilo skro-
mno, saj je vse prišlo tako nepričakovano in
hitro, zveze so pa bile zastran nove ofenzive
na bojišču otežene... Še celo ubogi očka je
prispel tri dni prepozno — ne da bi bil kaj
slutil, kakšna izguba ga je zadela.

Zdaj sniva Klotilda na tihem pokopališču.
Njeno okolišče je preprosto, njen grob bel,
kamen bel, cvetice bele. Tu čaka vstajenja,
kakor je obljubil Jezus, ki je govoril Marti:
»Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor v mé ve-
ruje, bo živel, tudi če umrje...« (Jan 11, 25.)

»Kdor je moje meso in pije mojo kri, ima
večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji
dan.« (Jan 6, 54.)

Pa slišim glas Učenika, ki vprašuje: »Ali
veruješ to?« — Da, Gospod verujemo; veru-
jemo v te, v tvojo ljubezen, v tvoje usmiljenje;
verujemo vse, kar si nam obljubil. Verujemo
vstajenje mesa; in večno življenje. Amen.

Vzor-mož

(† Fran S. Pototschnig).

Dne 24. oktobra so v Slovenjgradcu po-
ložili k večnemu počitku moža, ki zasluži, da
ga v »Bogoljubu« stavimo za zgled, g. tovar-
narja Frana Pototschniga. Umrli je nagle smrti
na Sušaku, kamor se je s svojo soprogo podal
na oddih. Oslabelo mu je srce, pomoči ni bilo
nobene več. Pripeljali so nazaj mrtvega.

Pokojni je bil lastnik velike tovarne
uspja, ki jo je s svojimi sinovi sam vodil.
Zadnje čase je premagal težave gospodarske
krize in je tovarno spravil na trdne noge.

Pototschnig je z vsem svojim življenjem
dajal lep zgled. Svoji družini je bil tako lju-
bezniv in dober poglavar, da mu ni bilo ena-
kega. Vsem je pa bil vzor odločnega katoličana;
ki mu vera ni bila le prazna beseda,
ampak podlaga vsega življenja. Vsak dan je med sv. mašo prejel sveto
obhajilo. In kako prejel! Njegova preprosta,
otroška pobožnost je človeka ganila. Ako ni

bilo mogoče, da bi bil prišel k sv. maši in
sv. obhajilu, je gotovo čez dan vsaj enkrat —
ponavadi pa večkrat — prihitel v cerkev in
goreče molil pred Najsvetejšim... Svoje po-
božnosti ni skrival, bilo mu je vseeno, ali ga
kdo vidi ali ne. Nikdar ni šel mimo cerkve,
da je ne bi obiskal vsaj za hip. — Pokojni je
otroško častil Marijo Pomočnico. Njej je na-
pravil malo kapelico ob vhodu v tovarno in
ji letos postavil lepo in veliko gozdno kapelo
nad tovarno. Bil je tudi vnet častilec sv. Fran-
čiška Ksaverija in Saleškega in sv. Janeza
Boska.

Rajni je bil socialno čuteč delo-
dajalec. Svojim delavcem ni bil strog in
trd gospod, kar se le prerado dogaja, ampak
dober oče, skrben gospodar. Rajši je utrpel
tudi občutno škodo, kakor bi bil napravil naj-
manjšo krivico zadnjemu delavcu. Za vsakega
delavca je imel dobro besedo in prijazen

nasmehljaj. Delavci so ga od srca ljubili. Pri pogrebu so na glas jokali... Malo tako dobrih tovarnarjev!

Kljub svoji pobožnosti pa Pototschnig ni bil mračen, ampak vedrega čela in vedno dobre volje. Čeprav je imel s podjetjem mnogo skrbi, je vendar vsekdar ohranil dobro voljo. Kako tudi ne! Čisto srce in mirna vest — pa moraš biti vesel!

In njegova dobrota! Bil je tako dober in usmiljen, da nikdo ni šel od njega praznih rok. Ko so se vrstili brezposelni, je vsakemu dal popraviti čevlje. Ko so pa vsako leto mestne gospé prihajale prosit za božičnico ubogi deci, je daroval Pototschnig vedno največ. Saj je dal usnja za petdeset parov čevljev samo za šolsko mladino in še posebej za reveže! — Koliko dobrot je pa pokojni izkazal cerkvam in verskim ustanovam! Lahko se reče, da je bil največji dobrotnik mestne cerkve in okoliških! Za zvonove je dal naravnost velike vsote in bil pri starotrških zvonovih tudi za botra. Ko so gasilci iz mesta ali iz okolice nabirali za svoje motorne brizgalne in druge potrebščine, je bil spet Pototschnig med prvimi darovalci. Vse drugo, kar je dobrega storil, je pa znano Onemu, ki vse plačuje! Pototschnig je res dajal, da levica ni vedela, kaj dela desnica!

Pokojni je visoko spoštoval duhovski stan in imel med duhovniki mnogo dobrih prijateljev. Največja odlika je bila zanj, če je prišel duhovnik na obisk.

Nekaj časa je bil rajni tudi slovenjgraški župan, in sicer prav takrat, ko je velik požar skoro vse mesto upepelil (1903). Njegovo županovanje je bilo zares požrtvovalno in nesebično. Veliko zaslug si je tudi pridobil za napravo mestne elektrarne.

Pogreb pokojnega je pokazal, kako je vse spoštovalo tega dobrega moža. Prijatelji so mu prinesli 48 vencev in 24 velikih šopkov cvetja. Pogreb je vodil prijatelj pokojnega, msgr. Vreže iz Maribora, asistiralu mu je 6 duhovnikov. Šolska mladina je nosila venec belih rož z napisom: Velikemu dobrotniku — šole. Za pogrebom so šle vse oblasti in velikanska množica ljudstva, da je pogrebni sprevod trajal 20 minut. Mnogi so doma vse delo pustili in se udeležili pogreba. »Tako dobrega, svetega moža še niso pri nas pokopavali, zato le pojdimo!« — so govorili.

Naj zgled tega dobrega tovarnarja vzbudi še dosti takih vzornih mož! In to naj izprosi pokojni Pototschnig pri Jezusu!

Jakob Soklič.

IZ ŽIVLJENJA CERKVE

Buenos-Aires, to glavno argentinsko mesto, bo odslej znano po vsem svetu in vsakomur, ki je količkaj zasledoval poročila o pripravah in o poteku 32. svetovnega Evharističnega kongresa v Južni Ameriki. Ves prežet od veličja te ogromne verske svečanosti, se je papežev odposlanec kardinal Pacelli poslovil od vernege prebivalstva in imel ta-le radijski nagovor: »Dnevi Evharističnega kongresa so minili; šatorj duhovnega taborišča, ki so bili za zastopnike katoliškega sveta v senci tabernaklja postavljeni, bodo zloženi; evharistični romarji stopajo s Taborske gore v ravnino in v borbo vsakdanjega življenja, da pokažejo svetu, da ima Cerkev Evharističnega kongresa, ki je mogočna v molitvi, tudi moč, da postane borbeno Cerkev v duhu Kristusovem.

Plameni ljubezni in gorečnosti, ki so med tem velikim svetovnim zborom v vseh zaplapolali, bodo v srcih goreli naprej, prav kakor so goreli v srcih emavskih učencev, ki sta spoznala Jezusa v lomljenju kruha. Obilne milosti teh dni bodo vsem spremstvo, duhovna mana v puščavi življenja, dokler ne napoči trenotek, ko se nam odpre obzorje večnosti.

Srečen sem in ponosen, da morem ponesti pred prestol namestnika Kristusovega vse, kar sem na argentinskih tleh v teh dneh velikega in veličastnega videl in doživel.

Vsem tem, ki so bili srečni, da so se tega praznovanja osebno udeležili, vsem našim bratom in sestram v Kristusu, posebno vsem materam, bolnikom, ubogim, žalostnim, ki so mogli samo od daleč, le v duhu slediti pobožnostnim opravilom in pasti na kolena pred svetovnim oltarjem v Palermo-parku, da so se v molitvi z nami združili, pošiljam iz dna srca svoj hvaležni pozdrav in apostolski blagoslov. Milost našega Gospoda Jezusa Kristusa bodi vsekdar pri nas!

»Duh resnice naj prežame ljudsko izobrazbo, znanost in politiko«. Ta poziv iz govora kardinala dr. Innitzer-ja na cerkvenem shodu v St. Gabrijelu pri Dunaju, je značilen za vse naše javno življenje. Izgovorjen je bil vpricho 30.000 mož evharistične straže, namenjen je pa predvsem onim, ki vodijo usodo narodov. Ko je isti kardinal zahteval, da se je treba s pozornostjo zavzeti za rešitev npravstvenih vprašanj in pravilno usmeriti tudi

stremljenje na polju kina in gledališča, je zaključil svoj govor tako-le: »Treba je, da se razbistrimo in da preženemo češčenje zlatega teleta, Venere in Bakha (naslade in pijanosti). V skupnem prizadevanju s Katoliško akcijo hočemo stvoriti strnjeno armado, ki bo te zahteve zagovarjala in izvajala. Voditelje države pa pozivamo, da sanaciji (ozdravljenju) duš posvečajo isto pozornost in dobrohotnost, kakor drugim nujnim potrebam.«

Prihodnji mednarodni Evharistični kongres bo v glavnem mestu otoka Luzon — Manila. Luzon je največji med Filipinskimi otoki v južnokitajskem morju. Ker spada to veliko otočje v področje severnoameriške ljudovlade, je pričakovati, da bo Amerika zastavila ves svoj vpliv in veljavnost za kongres leta 1936. Filipini so sicer misijonsko ozemlje, vendar je pa že s krščanstvom tako prepojeno, da se bo evharistična proslava lahko izvršila z istim sijajem, kakor drugod.

Da sta bila odlična državnika, Barthou, ki je padel obenem z našim viteškim kraljem Aleksandrom, in Poincaré, ki je kmalu nato umrl, o tem ni dvoma. Največji francoski katoliški dnevnik »Croix« — Križ — presoja pa njuno življenje in konec tudi z verske strani. Tako-le pravi: »Oba sta bila velika po svojem razumu in umu; pa oba je obenem razjedal tudi strup modernizma; in še bolj čudno: oba sta mislila, da bo veda — vera bodočega človeštva. Dogodki so jima to marnjo na grozen način ovrgli. Brež dvoma sta oba želela, da bi umrla v naročju svete Cerkve. Toda samo Poincaré (bivši ministrski predsednik) je mogel to željo udejestviti in sicer tako popolno, kakor je popolno izvrševal vsako reč. Preteklost obeh državnikov prepustimo usmiljeni pravičnosti božji. Šla sta. Z njima se zaključuje doba, v kateri sta imela odlične vloge. Toda kako veliko bolj sijajno bi bile njune vloge izpadle, če bi bila slušala glas božji, glas Kralja vseh ljudi in narodov.

Te misli se porajajo človeku nehote, če ima v mislih predsednika argentinske republike, generala Justo. Ta državnik morda ne dosega veličine in globoke razumnosti obeh umrlih Francozov; toda on čuti in veruje in moli z ljudstvom ter je sam skupno z voditelji državne vlade na Evharističnem kongresu v Buenos-Aires-u in z nepregledno množico vernikov pristopil k svetem obhajilu. — Barthou in Poincaré sta odšla. Naj bi oni, ki pridejo za njima, umevali nauk preteklosti in državo zidali na Boga!« V listu »Victoire« piše neki G. Hervé o Poincaré-ju: »Priznam, Poincaré ima velike zasluge za domovino; toda kako vse večje bi bile te zasluge, če bi bil imel pogum, da bi bil francoskemu ljudstvu

glasno zaklical: III. republika se je v verskih in šolskih zadevah hudo zmotila. Francija je v nevarnosti, da jo te zmote upropastijo.«

Najhujše grozovitosti pri zadnji revoluciji na Španskem so počenjali socialisti, četudi so jih komunisti in anarhisti sicer v marsičem prekosili. V ozadju so seveda framasonske lože; njih zastopniki so sedaj pobegnili. To je izpričano po preiskavah v Oviedo (v pokrajini Asturija), kjer je bilo umorjenih 6 bogoslovcev, dva svetna in dva redovna duhovnika. Mnogo jih je pa bilo na barbarski način mučenih. Nekateri listi navajajo še večje število umorjenih (13). Dominikanci so se rešili, preden je bil samostan razstreljen. Škoda v mestu znaša čez 400 milijonov pezet, po vsej Španiji jo pa cenijo na 2200 milijonov. V Oviedo je razrušenih več samostanov in knjižnic, dve cerkvi, univerza, mnogo hotelov in drugih poslopij. Kdo ima kaj koristi od take grozovitosti?! Uničevanje še ni doneslo nikoli ne sreče ne blaga!

Poznamo ga po imenu, pa ga spoznajmo tudi po junaškem značaju! V mislih imamo voditelja katoličanov na Španskem, imenuje se Gil Robles. Nedavno je govoril k sedanjem položaju v Španiji tako-le: »Čas križpotov je minil. Volitev se nam ni treba bati. Ako pa nas Bog hoče voditi po trnjevi poti žrtve, nam bo to le pomagalo, da se bodo naše duše od dne do dne bolj vnemale. Pri volitvah lanskega novembra je Katol. akcija doživela pravo zmagoslavje, četudj nas je zмага privedla na težavno stališče. Kot katoličani se nismo mogli otresti misli na prejšnje preganjanje; kot Španci smo pa trpeli, ko smo videli, kako se domovina polagoma uničuje. Rane naših src so bile prevelike, da bi nas ne izzivale na maščevanje. Pa prav tega smo se bali, da bi vmešavali v politiko maščevalne misli. Ohranili smo se neomadeževane. Kar se nam je doslej posrečilo, to bomo nadaljevali tudi v bodoče. Nič drugega nočemo, kakor z obstoječimi napravami v miru živeti!«

Združevanje zdravih sil na Španskem. Te dni se je osnovala skupnost vseh nemarksističnih strokovnih in delavskih zvez. Izbrala si je ime: »Narodna delavska fronta«. Čas za to je ugoden, ko je bila zrušena druga socialistično-komunistična revolucija. Samo strokovne skupine v Madridu, ustanoviteljice »nacionalne delavske fronte«, imajo 12.000 članov. Temelj je ustvarjen. Če bo novo združenje tudi drugod tako navdušeno pozdravljeno, utegne imeti kmalu do 300.000 članov. Majhne razlike, ki so jih ločile, so se zbrisale; družijo jih skupnost poklica in krščanska misel. Tako bo postalo delavstvo bramba lastnih interesov, obenem pa mogočna bramba proti revoluciji.

Dogodek na parniku. Ko je parnik, ki je vozil udeležence s papeževim odposlancem vred na Evharistični kongres v Južno Ameriko, dospel do ekvatorja (ravnika) v Atlantskem morju, je zasviral ladijski orkester papeško himno. Kardinal Pacelli je stopil s kapitanom vred na krmilo. Iz male kapele, kjer so imeli shranjeno tudi presveto Rešnje Telo, se je pa razvrstila procesija z Najsvetejšim. Monštranco je nosil škof Heylen, kot predsednik Evharističnih kongresov; v spremvodu so bile zastopane vse narodnosti. Na meji dveh zemeljskih polovic so se potniki na ta izredni način poklonili Kralju vseh kraljev. V beli liturgični obleki je čakal kardinal-legat ob strani kapitana — Jezusa v najsvetejšem zakramentu. Vsi so glasno zapeli: *Tantum ergo...*! Med tem je vladala tišina na ladji; čulo se je le enakomerno pljuskanje valov in bobnenje strojev, ko je kardinal podelil blagoslov.

To so dejstva. V dolnjem Porenju, ob nizozemski meji, je znana božja pot Kevelaer, kamor tudi naši izseljenci radi poromajo. Malokateri kraj izkazuje toliko pobožnih romarjev, kakor Marijino svetišče v Kevelaer-u. Letos, 1. septembra, jih je bilo 40.000; na praznik Marijinega rojstva pa 50.000. Na tej božji poti je bilo tekom 14 dni pet oseb tako nenadoma in popolnoma ozdravljenih, da se mora sklepati na nadnaravno pomoč, kar imenujemo čudež. Najprej je spregledal 4letni otrok, ki je bil od rojstva slep; dva hroma sta sprehodila, neki gluhonemi revež je zadobil sluh in govor. Nazadnje pa je ozdravela 62letna žena, ki je bila pet let hroma, pa se je naenkrat dvignila brez vsake pomoči in hodila. 2000 ljudi je bilo priča tega prizora. Oblegali so srečno ozdravljenko, ki je klicala: »Marija mi je pomagala!«

Potrjeno je. V Lurdu je nagloma ozdravela hčerka nekega profesorja na univerzi v Lovanju (Löwen). Več let jo je zdelovala sušica (tuberkuloza) v hrbtenici, tako da je morala ostajati trajno v postelji. Lani so jo prepeljali v Lurd, kjer se je čutila takoj po prvi kopeli zdravo. Profesorji medicinskega oddelka na univerzi so ugotovili, da so vsi sledovi prejšnje bolezni izginili. To leto je srečna ozdravljenka še enkrat poromala v Lurd. Tudi ondotni zdravniški urad (Bureau des constatations) ji je izročil pismeno potrdilo, da se to ozdravljenje ne more razložiti po naravni poti.

Ali bo posredoval? Divjanje mehiških fratarskih oblastnikov presega vse meje. Ko so vpeljavali v šolske prostore socialistični pouk, so se katoliški starši branili pošiljati svoje otroke v take učilnice. Namesto, da bi se vlada ozirala na upravičene želje katoli-

čanov, je izdala ukaz, naj se vsi duhovniki izžene iz Mehike. — Katoliško časopisje in katoliška društva so se sedaj obrnila do predsednika U. S. A. Roosevelta, naj bi posredoval in odpoklical severoameriškega zastopnika iz Mehike, ki ga dolže, da je podpiral protiverške načrte mehiške vlade. Roosevelt je sprejel odposlanca, duhovnika John Burke, ki je že l. 1928 vplival, da se je bilo umililo divjanje Calles-ovo. — Kako lahko bi se dosegel mir, samo če bi velike države vsaj mig-nile in povedale, da je znamenje največjega barbarstva in krivičnosti, če se kratki na ta način verska svoboda, da se katoličanom uropajo in odstranijo duhovniki. Čudne reči doživljamo!

Češkoslovaška se pripravlja na katoliški shod, ki bo v Pragi od 28. do 30. junija 1935. Ondotni škofje se vesele prvega uspeha, ki je v tem, da se je vseh šest narodnosti češkoslovaške države pridružilo za sodelovanje pod geslom: »Kristus, Odrešenik sveta«. Na kongresu se bodo obravnavala zgolj cerkvena, verska in kulturna vprašanja.

V Londonu je izvoljen katoličan S. Killik za župana. Da je županski stolec v Londonu zasedel katoličan, je pač znamenje, da v javnem življenju na Angleškem čimdalje bolj prodira veljavnost katoličanov.

Za kanonika prvostolne cerkve v Zagrebu sta imenovana gg.: dr. J. Marič, univ. profesor v Zagrebu, bivši gojenec Gregorijane v Rimu; in Mirko Kapić, prebendar pri stolnici v Zagrebu. — Odlikovan je pa kot častni kanonik prebendar Mile Rukavina. Za rektorja cerkve sv. Vincencija je postavljen msgr. dr. Vjekoslav Wagner, bivši župnik katol. župnije v Beogradu.

Verska obnova. V dunajskih občinskih hišah, ki so bile poprej trdnjave marksističnega brezboštva, so zadnji čas ustanovili 12 postaj za duhovne pomočnike. Primerne prostore so spremenili v domače kapele. Devet takih službenih mest je še v načrtu.

Osem novih škofij je bilo nedavno ustanovljenih v Argentini (Južna Amerika), in sicer v mestih: Mendoza, Bahia, Blanca, Azul, Viedma, Rosario, San Luis, Rio Cuarto in Mercedes. V Argentini je vseh prebivalcev 12 milijonov, ki so razdeljeni na 19 škofij in nadškofij.

Tolažba v nesreči. Omenjali smo že, da se je s potniki ponesrečenega ameriškega parnika »Morro Castle«, ki ga je ogenj uničil, vozil tudi katoliški duhovnik in da je podelil navzočim, ki so se zbrali okrog njega in obudili kesanje, sveto odvezo. Dotični duhovnik se piše Rajmund Egan. Službuje pa pri Marijini cerkvi v New Yorku. Ko je molil in dajal sve-

to odvezo, se mu je že v nemala obleka. Bil je pa vendarle rešen in se zdravi v bolnišnici, ker ga je ogenj ožgal in dim omotil.

V 103. letu starosti je napravila letos že 53. romanje v Lurd neka odlična gospa iz okolice Saint Quentin-a, torej iz severne v južno Francijo. Lurški škof je opravil zanjo pred votlino sveto mašo.

Poklonstvo Kristusu Kralju. Zadnjo nedeljo v oktobru so se v Ljubljani po odredbi KA opravile posebne pobožnosti s posvečenjem, ločeno po stanovih. Gospodje, možje in fantje so se zbrali zvečer v stolnici. V cerkvenem govoru jim je ljubljanski škof dr. Gr. Rožman razložil pomen praznika, ki naj pripomore, da zavlada Kristus v naših srcih s svojo milostjo. Razmerje naše do Kristusa Kralja ni suženjsko, kajti Jezus hoče, da se svobodno odločimo za spolnjevanje njegove volje; zato smo pa tudi deležni blagodat tega kraljevanja. — Prestol pa, kjer nas Kristus Kralj stori deležne že tu na zemlji svoje sreče, ljubezni in milosti, je tabernakelj. Tu sem nas vabí prav vse: »Pridite k meni vsi, ki ste obteženi!...« Dva sloja, razumnike in delavstvo, je prevz. g. škof še prav posebno opozoril na povabilo božjega Kralja. »Pridite vsi, ki se trudite!« V skrbi za vsakdanji kruh naj ne pozabijo, da jim je treba tudi duševne hrane — svetega obhajila, da si zagotove notranji mir... Pridite vsi! Na ta način se bo najlepše začela priprava na naš Evharistični kongres, ki bo ob koncu junija (1935) v Ljubljani. Vsi pa vplivajmo z zgledom in besedo, da bodo krenili na pot k tabernaklju tudi oni, ki ne okušajo in ne vedo, da je Kristus kralj ljubezni!

Za globlje umevanje krščanske dobrotelnosti (karitas) in krščanskega usmiljenja je ljubljanski škof dr. G. Rožman odredil, naj velja prva nedelja v novembru (zahvalna) v bodoče kot karitativna nedelja. Povsod med krščanskimi narodi je delo usmiljenja bolj razpleteno in organizirano kot pri nas. Imamo sicer že lepo število dobrotelnih ustanov, ki združene v Karitativni zvezi hvalevredno izvršujejo zapoved ljubezni do bližnjega; ali nasplošno je pa karitativno delo še premalo izpeljano. Po naročilu prevz. gospoda nadpastirja, naj bi ne bilo v ljubljanski škofiji nobene župnije brez dobrotelne organizacije. Če drugega ne, naj se ustanovi dobrotelni krožek, kot odsek KA, ki bo uredil dobrotelno skrb v župniji. Dobri Bog bo to prizadevanje bogato blagoslovil.

Lavantinska škofija: Župnija Sv. Tomaž pri Ormožu je podeljena Frančišku Magdič,

župniku pri Zg. sv. Kungoti. — Umeščeni so bili: Anton O b l a k, provizor v Razboru pri Slovenjgradcu, kot župnik istotam. Ivan M a k, kaplan v Dravogradu, kot župnik pri Sv. Petru na Kronske gori. Julij V a j d a, župnik na Prihovi, kot župnik pri Sv. Križu pri Rog. Slatini. Franc K s. M e š k o, dekanjski in župnijski upravitelj v Selcah pri Slovenjgradcu, kot župnik istotam. — Postavljeni so bili: Ivan S t r n a d, kaplan pri Sv. Tomažu pri Ormožu, za provizorja istotam. Janez M e d v e š č e k, župnik in dekan v Vidmu, za so-provizorja v Brežicah. Jožef K o l a r i č, kaplan v Sladki gori, za provizorja istotam, in Ignacij P a l u c, kaplan na Prihovi, za provizorja istotam. — Nastavljeni so bili: p. Jožef L a p u h, gvardijan kapucinskega samostana v Ptuj, za kaplana na Hajdini. Alojž S u n č i č, provizor pri Sv. Križu pri Rog. Slatini, kot prvi kaplan istotam. Franc O r e š n i k, lavantinski duhovnik, ta čas na dopustu zaradi nadaljevanja bogoslovnih študij na zavodu Institut Catholique v Parizu, v Negovo. Dopust zaradi bolezni je dovoljen dr. Jožefu S o m r e k u, bogoslovnemu profesorju v Mariboru. — Konz. svetnik a. h. je postal Fr. B r a t u š e k, župnik v Svetinjah. — Za prošta v Ptuj je imenovan Ivan G r e i f, ž. upr. v Turnišču. — Župnija Sv. Petra pod Sv. Gorami je podeljena Ivanu R a n č i g a j u, kaplanu v Šmarju pri Jelšah.

Ljubljanska škofija. Za duh. svetnika sta bila imenovana: V. F i l l e r, župnik v Dolih pri Litiji, Jožef K r a n j c, župnik v Zlatem polju. — Za vojnega duhovnika je bil imenovan Anton R o n k o, kaplan v Poljanah; na njegovo mesto je prišel Anton S m o l i č s Trebelnega. — Za žup. upravitelja sta bila postavljena: Fr. M o z e t i č na Dobrovi; H. W i t t i n e v Borovcu na Koč.

Med rajnimi. 25. okt. je umrl Bert. B a r t e l, župnik vavtovaški. Pokojni je bil mož blažega in ljubeznivega značaja, prijatelj mladine, skrben in spreten katehet, uslužen do vseh; ki so iskali pri njem sveta, pomoči ali tolažbe. R. i. p.!

Iz Ambrusa na Dolenjskem. Dne 28. oktobra smo slavili 25 letnico, odkar vodi našo župnijo sedanji gospod Ivan Z a v b i. Praznovali smo tako, da je bila pri prvi sv. maši, z malo izjemo, vsa župnija pri sv. obhajilu, pri katerem smo se spominjali svojega dušnega pastirja in mu prosili blagoslova v veliki skrbi za naše zveličanje. Priporočali smo pa Jezusu tudi Evharistični kongres, ki bo drugo leto v Ljubljani.

Mislili smo že dalj časa na ta dan. Žal, da nam je dogodek, ki je pretresel vso državo, nekoliko prevrgel naše načrte. Vendar se je

nazadnje še vse — čeprav okrajšano — izvršilo v splošno zadovoljnost.

Pred deseto mašo se je zbrala vsa župnija pred župniščem, kjer so z zahvalnostjo pozdravili g. jubilanta zastopniki Mar. družb, Tretjega reda, Apostolstva mož in K. A. V imenu vse župnije se je izročila lepa podoba »Jezusa dobrega Pastirja« z napisom »V spomin 25 letnega službovanja poklanjajo hvaležni farani«. Nato je šel sprevod v cerkev, kjer je bila slovesna sv. maša. V govoru je omenjal dekan K. Gnidovec neštete vezi, ki vežejo župnika z ljudstvom, tako da je res duhovni oče svojih župljanov. Mnogim so igrale solze v očeh. Da je bilo naše veselje še popolnejše, je bil prečitan tudi dekret, s katerim je prevzvišeni škof imenoval vzornega župnika-jubilanta za škofijskega duhovnega svetnika. Po sv. maši je zopet vsa župnija spremila jubilanta nazaj v župnišče.

MARIJINE DRUŽINE

Razstavo posebne vrste so bile uredile članice Marijine kongregacije v Sarajevu početkom septembra. Imenovali bi jo versko-cerkveno razstavo. Pod pokroviteljstvom vrhbosanskega nadškofa dr. I. Šarića, ki je to nelahko namero tudi denarno podprl, se je posrečilo spraviti toliko zanimivosti na razstavni prostor, da je bil pogled kar očarljiv.

Papežev nuncij, nadškof Pelegrinetti je z radostjo sprejel poročilo o razstavi in poslal družbi tudi svojo sliko in lepo pismo, ki v njem hvali zamisel take razstave, saj je imela v prvi vrsti namen, vzbujati zanimanje za Cerkev in buditi nove duhovniške poklice. Tudi več drugih škofov se je odzvalo. Nekateri so naklonili tudi denarno podporo za kritje stroškov. Duhovniki, kakor tudi drugi ljudje so si v obilnem številu ogledali zanimivosti razstave, saj je bil vstop prost.

Razstava je bila razdeljena na več oddelkov. Naj omenimo samo nekatere stvari: Veliki oltar s svetimi posodami; slike papeža in raznih škofov; Jezus, veliki duhovnik; duhovnikisvetniki; slovstvo o mašništvu in mašniškem posvečenju; življenjepisi zaslužnih umrlih in odličnih še živčih duhovnikov; delo za vzgojo duhovskih poklicev; naši duhovniki misijonarji, naša semenišča i. dr. Dalje se je videlo nazorno delo Katoliške akcije. Razstavljene so bile cerkvene potrebščine za revnejše cerkve, veliki model sarajevske stolnice i. dr.

V zvezi z izložbo je imel zagrebški odvetnik dr. St. Markulin dvakrat skioptično predavanje o rajnem, pred 10. leti umrlem škofu iz Zagreba, dr. Langu.

Marijina družba je hotela s to razstavo doseči samo moralni uspeh, kar se je tudi

posrečilo, četudi se je nekoliko zadolžila. Na deja se, da bo mogla primankljaj kriti s prostovoljnimi darovi. — Marijina kongregacija je založila tudi lepe razglednice sv. Janeza Vianeja, arškega župnika, po načrtu gđč. B. Fiala, naše članice. Izkupiček je namenjen vzgoji duhovniških poklicev. Naroča se lahko pri kongregaciji, Sarajevo, zavod sv. Vincencija, Aleksandrova ulica. (Kom. 1 Din.)

Sv. Helena. Naša dekl. Mar. družba je praznovala na rožnovensko nedeljo svoj 30-letni jubilej s skupnim sv. obhajilom med sveto mašo, ki je bila opravljena za žive članice Mar. družbe. V cerkvenem govoru je g. voditelj poudaril važnost in potrebo Marijine družbe, ki vodi mlada dekleta mimo čeri in zablod k višjim ciljem. — Popoldanska proslava v Domu je bila kaj prisrčna in združena z blagoslovitvijo novega kipa rožnovenske Matere božje. Poleg govora, petja (pevski odsek dekl. Mar. dr.), so članice uprizorile igrokaz »Marija iz Magdale«, ki je izborno uspela. Lahko smo bili ta dan veseli vsi: družbenke, pa tudi naši starši in domači, katerih se je nabrala polna dvorana. Polne novega ognja in vneme hočemo nadaljevati marijansko življenje. — Spomnile smo se pa ob tej priliki tudi naših umrlih sosester, kj že uživajo Marijino bližino. Zanje je opravil g. voditelj slovesno črno sv. mašo, članice so pa darovale zanje sv. obhajilo.

Sv. Lenart pri Vel. Nedelji. Marijanska misel in zavest zmaguje. V bridkosti sedanjih dni nas dvigajo veseli doživljaji, kakršnega smo imeli na praznik Marijinega vnebozvetja, ko je izvolilo 15 mladih deklet Marijo za svojo Gospo, Mater in Zavetnico. Pridobile so pravico do izredne odlike, da se smejo imenovati »otroci« Marijini. Grešni in v posvetno uživanje zatopljeni svet teža ne umeva in ne more umeti, zato smo pa mi, ki se zavedamo, kolika sreča je članstvo v Marijini kongregaciji, tembolj ponosni na to plemstvo: otroštvo Marijino. Obenem si pa s tem zagotavljamo srečnejšo bodočnost, saj le lep preživljena mladost je poroštvo prihodnje sreče. Daj Bog, da bi to spoznanje prišlo v vse vrste naše Marijine družbe! Daj Bog, da bi se vse članice ravnale tudi po smernicah, ki so nam jih začrtali na dekliskem zborovanju v Središču, zlasti po smernicah za Katoliško akcijo. Med te spada tudi skrb za dobro, katoliško časopisje. Predvsem moramo dvigniti število »Bogoljuba«, saj je naše glasilo. Zavedajmo se, da moramo biti apostoli dobrega tiska, kajti s tem utrjujemo kraljestvo Kristusovo na zemlji in si nabiramo zaslug za nebesa.

R.

Telče na Dolenjskem. Sporočamo nekaj malega o življenju naše deklinške Marijine družbe. — Ustanovljena je bila 2. febr. 1929. Njen ustanovitelj in prvi voditelj Julij Sla-pšak nam je vzbudil veselje do skupnega družbenega življenja in nas tako pripeljal na posebno pot kreposti. Njegovi nasledniki so si prizadevali, da bi poglobili naše versko življenje ter poživili v naših srcih ljubezen do Marije in presv. Evharistije. Ustanovili smo molitveno uro, vpeljali za družbenice mesečno skupno sv. obhajilo, ki se ga polnoštevilno udeležujemo. Tako živimo v varstvu Marijinem pod vodstvom naših dobrih dušnih pastirjev. Z njimi čutimo žalost in veselje, z njimi trpimo in delamo po svojih skromnih močeh v slavo božjo in za dosego večne blaženosti.

RAZNO

Slavnostni dnevi v »Germaniku«. Na praznik Kristusa Kralja je v znamenitem zavodu »Germaniku« v Rimu kardinal-vikar Marchetti Selvaččiani podelil mašniško posvečenje 28 gojencem, ki dokončujejo 7 letne višje modroslovne in bogoslovne nauke. Po stari navadi so vsi novomašniki opravili svoje primice (prvo mašo) na praznik Vseh svetnikov v raznih rimskih cerkvah. Poprej so bili pa vsi z rektorjem Konstantinom Noppel dr. J. predstavljeni svetemu očetu, ki jih je presrčno nagovoril in blagoslovil. Popoldne pred Vsemi svetimi so priredili novomašniki v avli zavoda primerno govorniško in glasbeno akademijo, ki so jo posetili diplomatski zastopniki iz vseh dežel, kjer so novomašniki doma. Med novomašniki je tudi Slovenec dr. Pavel Robič z Jesenic.

»Vestnik D. sv. detinstva« bo kmalu izšel. Čas za pošiljanje prispevkov (za 1934) do 10. decembra.

DUHOVNE VAJE

Duhovne vaje za dekleta v Mali Loki bodo pred božičnimi prazniki od 15. do 19. decembra. Ne morete se lepše pripraviti za sveto noč in za novo leto, kakor s tem, da se v samotni in tihoti v duhovnih vajah dušno popolnoma prenovite. To bo za vas res pravi advent. Priglasite se - prosimo - kar po dopisnici na naslov: **Dom Brezmadežne, Mala Loka pri Ihanu, p. Domžale.**

Zaprte duhovne vaje v Lichtenthurnovem zavodu za dekleta bodo v dneh od 26. do 30. decembra t. l. Pričetek 26. decembra ob 6. Vodili jih bodo preč. gg. misijonarji sv. Vincencija Pavelskega. Oskrbnina za vse dni 100 Din. Priglasite se čimprej na: Predstojništvo Lichtenthurnovega zavoda v Ljubljani, Ambrožev trg št. 8.

Naše slike, Sv. Barbara in sv. Ahacij v Idriji. Znano je, da je Idrija rudniško mesto, ki je bilo dolgo vrsto let neposredno pod vladarsko oblastjo. Zato so tudi slike v Idriji večinoma darovi iz vladarskih rok. Gotovo je tudi to sliko napravil kak dvorni slikar na Dunaju, dasi ni podpisan. Slika spada med najlepše v naši bližini. Patrona rudarjev v Idriji sta sv. Ahacij in sv. Barbara, zato imajo tam vsako leto slovesno procesijo na god sv. Ahacija 22. junija. Na sliki zremo sv. Barbaro, ki gleda proti nebu. Angelček drži kelih in njegov drug meč, oba sta spoznavni znak sv. Barbare. Sv. Ahacij drži križ, kaže proti nebu, gleda pa doli na bolnike, ki se mu priporočajo. Na desni gleda mož v rudarski obleki proti svetnikoma, sklepa roke in moli za srečno zadnjo uro.

ODGOVORI

V. K.: Pogoji za svetoletni odpustek so bili sicer oznanjeni; ni pa lahko vsega v glavi obdržati. Zato prosim, če bi jih v »Bogoljubu« objavili.

Sveto leto (podaljšano) traja še do bele nedelje 1935. Ker jih je še mnogo, ki s pokornim obiskom cerkvā še čakajo, in se torej še niso okoristili z milostmi svetega leta, opozarjamo še enkrat na poziv ljubljanskega g. knezoškofa: »Ko vam, predraži verniki, sporočam veselo vest o izrednem svetem letu, želim samo to, da bi v škofiji ne bilo nobenega vernika, ki ne bi vsaj enkrat prejel popolnega odpustka...«

Pogoji, da dobimo svetoletni odpustek, so:
1. Spoved in obhajilo. (Velikonočni prejem sv. zakramentov ne velja za svetoletni odpustek.)

Obisk cerkvā. V Ljubljani je treba obiskati stolno cerkev, poleg stolne so še določene v to frančiškanska, uršulinska in šentjakobska cerkev. V župnijah ljubljanskega predmestja in v župnijah zunaj Ljubljane je po papeževem dekretu določena povsod župnijska cerkev. Tri druge cerkve določijo po pooblaščenju župnik.

Pri vsakem obisku so določene sledeče molitve:

a) Pri oltarju sv. R. T. se odmoli petkrat Očenaš, Zdrava Marija in Čast bodi; enkrat pa na namen sv. očeta.

b) Pred križem se odmoli trikrat apostolska vera, enkrat se pa še doda vzdihljaj: »Molimo te Kristus in te hvalimo, ker si s svetim križem svet odrešil.«

c) Pred podobno žal. Device Marije se odmoli sedemkrat »Zdrava Marija«; enkrat se pa doda vzdihljaj: »Sveta Mati, to te prosim, rane Kristusa naj nosim, vtisni v moje jih srce.«

č) Slednjič se odmoli pri oltarju sv. R. Telesa še enkrat apostolska vera.

Kdor se ni udeležil javne procesije, naj to stori sam, in sicer:

Vsako izmed štirih cerkvā mora obiskati trikrat; more pa vsako cerkev obiskati tudi trikrat kar zapored.

Če sta v kraju razen župnijske cerkve še dve drugi, je treba obiskati vsako štirikrat; če je poleg župnijske cerkve samo še ena, je treba obiskati vsako šestkrat. Če pa v kraju razen župnijske cerkve ni nobene druge, je treba obiskati župnijsko cerkev 12 krat.

Gg. župniki so pooblašteni, da bolnim, slabotnim in onim, ki imajo že čez 70 let, pa tudi delavcem, ki si z ročnim delom služijo vsakdanji kruh — dovoljujejo tudi manjše število obiskov. Podobno pooblastilo imajo tudi spovedniki.

DOBRE KNJIGE

Duhovna lepota in bogastvo sv. Terezije Det. Jezusa. Izšel je 4. zv. in se dobi za ceno 2 Din v Karmelu na Selu, p. Moste pri Ljubljani.

Slehernik. H. v. Hofmannsthal. — Ta srednjeveški misterij je v vezani besedi, v čistem in zvočnem jeziku oskrbel pesnik O. Zupančič. Založila ga je Mohorjeva družba kot 70. zvezek svoje knjižnice. Uvod je napisal J. Šolar, profesor v zavodu sv. Stanislava. — Slehernik, verska igra, ima svetovni sloves, v sedanjih slovenski prereditvi je pa obenem »velika besedna in motivna umetnina«.

Knjižice, ki jih izdajajo gg. salezijanci na Rakovniku, so spet šle v svet pod temi-le naslovi: **Duhovniki. Boj proti Bogu. Izgubljeni poklic.** — Vse tri knjižice obravnavajo sama sodobna vprašanja in stane vsaka samo 1 Din.

Oče naš. Ilustr. arh. O. Gaspari, samozaložba J. Dolžan v Ljubljani, Poljanski nasip 52. Cena v platno vez. 24 Din. — Zelo primerno darilo za otroke, ki začno obiskovati šolo, za Miklavža in za Božič. Zive slike in globoka molitev očenaša jo priporočata. Natis je odobril tudi škofijski ordinariat v Ljubljani. Dobi se pri pisatelju in v vseh knjigarnah.

Regnum Christi. Die Welt für Christus erobern! Die Christkönigskongresse. — 32 strani v osmerki. Dobi se v Jugoslovanski knjigarni à 10 Din. — Živahno pisana knjižica obsega lepo sestavljen govor, ki bi ga bil moral govoriti na kongresu Kristusa Kralja v Mainz u. l. 1933 priznani ljudski govornik. Njen namen je vzdriniti in združiti vse dobre katoličane po vsem svetu za skupno delo za Kristusovo kraljestvo. Knjižica kon-

ča s pozivom: Katoličani vseh dežel! — združite se! Lepo vezan izvod je bil izroččen tudi papežu Piju XI. Prečital ga je in blagoslovil vse, ki se bodo trudili v smislu pisateljevem.

Der große Herder. Bd. IX. Osman bis Reuchlin. Z mnogimi slikami v tekstu, 37 daljših člankov in 20 slik, ki zavzemajo celo stran. Samo v tem zvezku je 1774 slik najrazličnejše vsebine. Kdor se hoče hitro in točno poučiti o vseh sodobnih vprašanjih, mora imeti pri sebi Herderjev leksikon. Prav na vsa vprašanja dobite stvaren in točen odgovor. V tem zvezku so na pr. bolj na široko obdelani tile predmeti: papeži, osebnost, dolžnost, politika, policija, pošta, duhovništvo, radio, verstvo itd. Cena temu zvezku je Mk 34.50; boljša vezava Mk 38.— Priporočamo.

PROŠNJE

Anton Drožina v Lj. se priporoča božj. Srcu J., prebl. D. Mariji, sv. Jožefu in sv. Antonu P. za mnogo milosti in za uslišanje izraženih želja. —

ZAHVALE

Neimenovana se zahvaljuje Materi božji, sv. Tereziji D. J., sv. Bernardki, sv. Vincenciji in bl. Ludoviki M. za pomoč v bolezni. — M. Z. se zahvaljuje sv. Kozmu in Damijanu, sv. Bosku za ozdravljenje. — U. P. se zahvaljuje presv. Srcu J. in Materi božji za dušni mir in druge milosti. — Neimenovana se iskreno zahvaljuje presv. Srcu J. in sv. Ludoviku za uslišano prošnjo. — A. Drožina se zahvaljuje preč. Devici za ljubo zdravje. — Zahvaljujem se presv. Srcu J. in M. in mnogim svetnikom za uslišano prošnjo. Jera Lederhas. — V. Vodopivec, vikarij v Krombergu pri Gorici, se najlepše zahvaljuje sv. Mali Cvetki za pomoč in uslišane v važni zadevi. — Hvaležnost mi narekuje, da se sv. Izidorju zahvalim za pomoč in varstvo pri gospodarstvu. Kmet. — G. Jelenc Iva, učit., se zahvaljuje sv. Antonu P., Materi božji in sv. don Bosku za zdravje.

Ne zamerite!

Kar težko nam je pri srcu, ko smo prisiljeni, da ob zaključku 32. letnika zopet nastopimo pot moledovanja za naročbo. Vemo približno, kako se bo tem in onim — iz kolikortoliko upravičenih razlogov — upiralo, ko bo treba obnoviti naročnino. Toda gre za list, ki je prvi in najpotrebnejši, pa tudi — da nismo preskromni — najlepši. Kdo bi mogel presoditi, kako usodna škoda bi nastala za napredek krščanskega življenja med nami, če bi jel »Bogoljub« pesati in hirati. Tega veselja nasprotnikom Cerkve ne smemo napraviti.

Kaj sedaj? Ali naj opustimo prikupljivo opremo in dragocene slike? To bi pomenilo neprijetno nazadovanje. Ali naj dvignemo ceno, ki je z ozirom na slike v bakrotisku in na obseg res nizka!? Tega si ne upamo storiti. Še znižali bi naročnino, kadar bi bilo toliko naročnikov, da bi se izhajalo.

Iz tega sledi edina rešitev: Dobiti moramo še večje število odjemalcev. Če list res tako ugaja, kakor nam svedočijo številna priznanja, vendarle ne bo težko nagovoriti

tega in onega, da pristopi k veliki družini Bogoljubovcev.

Brez agitacije se danes malo doseže in tudi dobro blago, ki se — kakor pravi pregovor — samo hvali, potrebuje priporočila pismenega, še bolj pa osebnega. Le agitacija od osebe do osebe bo kaj izdala.

»Bogoljub« je obenem glasilo naših Marijinih družb. Sklicujemo se torej na zavednost in apostolskega duha kongreganistov in kongreganistinj in smo prepričani, da bodo svojo besedo in svoje moči predvsem zastavili za prospeh lastnega glasila. Naj nam ne zamerijo, če se zanašamo na njih vnemo.

Ni treba dopovedovati, koliko sovražnikov ima danes versko-nravno življenje med nami! Število brezvercev je vedno večje, vrste dvomljivcev in mlačnežev se množe, mladino zavajajo v površnost in golo zunanost, trgajo pa od cerkve in kreposti. Ali naj vse to mirno gledamo? Priborimo vstop »Bogoljubu« v vse hiše, kjer si skuša pridobiti tal duh posvetnosti in verske odtujenosti.

Če žrtvujejo svobodomiselnici milijone za svoj tisk, bomo mi obrnili vsaj nekaj bodrilnih besedi v sosesčini za razširjenje »Bogoljuba« in s tem za slavo božjo in čast Marijino!

Vesela napoved. Letos je »Bogoljub« postregel v »Listku« z vzgojno pripo-

vestjo vzorne krščanske matere. Za novi letnik (1935) imamo pa pripravljen roman, ki bo še bolj zajemljiv kot predlanska zgodba »Luč z gora«. Naslov Janec Ovsenik. (Ferdinand Benz. Poslovenil Janez Pucelj.)

Uredništvo in upravništvo »Bogoljuba«.

Odpustki za mesec december 1934

1. Sobota, prva v mesecu. Spomin vseh rajnih treh redov sv. Frančiška. P. o.: a) vsem, ki prejmejo sv. zakramente, opravijo kake pobožne vaje na čast Brezmadežni, da nekoliko zadoste za njej storjena razžaljenja, ter molijo po namenu sv. očeta; b) istim kakor 12. dan.

2. Nedelja, prva v mesecu. Udom rožnovenske br. trije p. o.: 1. če obiščejo bratovsko kapelo in tam molijo po namenu sv. očeta; 2. če so pri mesečni procesiji; 3. če v bratovski cerkvi nekaj časa pobožno molijo pred izpostavljenim sv. R. Telesom. P. o.: a) udom br. presv. Srca Jez.; b) onim, ki nosijo višnjevi škapulir.

3. Ponedeljek. Sv. Frančišek Ksav. P. o. udom »Dejanja sv. Detinstva«, če molijo za njega razširjanje.

5. Sreda, prva v mesecu. P. o. pod navadnimi pogoji vsem, ki opravijo kake pobožne vaje na čast sv. Jožefu.

6. Četrtek, prvi v mesecu. P. o. udom br. sv. R. Telesa v bratovski cerkvi; če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v župni cerkvi; b) udom br. presv. Srca Jez.; c) vsem, ki prejmejo sv. zakramente, nekoliko premišlujejo dobrotljivost presv. Srca Jez. ter molijo po namenu svetega očeta.

8. Sobota. Brezmadežno spočetje Marije Device. P. o.: a) udom br. sv. R. Telesa kakor 7. dan; b) udom br. presv. Srca Jez. v bratovski cerkvi; če te ne morejo obiskati, jim lahko spovednik mesto tega naloži kako drugo dobro delo; c) udom br. naše ljube Gospe presv. Srca v bratovski cerkvi; d) udom br. preč. Srca Jezusovega; e) udom rožnovenske br. v katerikoli cerkvi; f) udom škapulirske br. karmelske Matere b. v bratovski ali župni cerkvi; g) onim, ki nosijo višnjevi škapulir;

h) udom molitvenega apostolstva v javni cerkvi; i) udom Marijine družbe; j) udom Družbe krščanskih družin; k) udom br. sv. Družine; l) udom br. za duše v vicah; m) udom Apostolstva sv. Cirila in Metoda; n) istim kakor 12. dan. — Tretjerednikom v. o.

12. Sreda. Najdenje trupla sv. Frančiška. P. o. vsem v cerkvah treh redov sv. Frančiška; tretjerednikom tudi v župni cerkvi, kjer ni redovne.

13. Četrtek. Bl. Janez Marimonij. P. o. onim, ki nosijo višnjevi škapulir.

15. Sobota. Osmina brezmadežnega Spočetja M. D. P. o. istim kakor 12. dan.

12. Petek. Sv. Tomaž. P. o. udom brat. sv. Petra Klaverja, če molijo za razširjenje sv. vere in po namenu sv. očeta.

25. Torek. Božič. P. o.: a) udom br. naše ljube Gospe presv. Srca v bratovski cerkvi; b) udom rožnovenske br. v bratovski cerkvi; če te ne morejo obiskati, jim more spovednik mesto tega naložiti kako drugo dobro delo; c) udom škapulirske br. karmelske Matere b. v bratovski ali župni cerkvi; d) onim, ki nosijo višnjevi škapulir; e) udom Marijine družbe; f) udom Družbe krščanskih družin; g) udom br. sv. Družine; h) udom družbe za duše v vicah. — Odpustke rimskih štacijskih cerkvâ morejo zadobiti vsi tisti, ki so navedeni v 4. številku letošnjega »Bogoljuba« pod »Opombo« v izkazu odpustkov za april. — Tretjerednikom v. o.

27. Četrtek. Sv. Janez Ev. P. o.: a) udom br. sv. R. Telesa kakor 7. dan; b) udom br. presv. Srca Jez. kakor 8. dan; c) udom družbe sv. Petra Klaverja kakor 21. dan.

30. Nedelja, zadnja v mesecu. P. o. vsem, ki vsaj trikrat na teden skupno molijo sv. rožni venec.

»Kdor prosi...« Za velike prireditve je treba obširnih priprav, ki se ne morejo izvršiti brez denarnih sredstev. Tako na široko zasnovana prireditve bo Evharistični kongres v Ljubljani. Priprave so se že pričele. Kje dobiti kritje? Pripravljalni odbor se je obrnil do uprav in urednikov naših listov, ki naj bi priporočili naročnikom, da bi — kateri zmorejo — priložili kak dar za kongres. 50 par je tudi že dar.

Močno priporočamo to dobro delo, saj bo na slavo Evharističnemu Jezusu.

Kdor bi mogel kaj darovati, lahko priloži, ko bo plačeval naročnino ali pri poverjeniku, ali po položnici. Na robu zgornaj, ali pa na srednji hrbtni strani položnice naj označi s številko, koliko bi bilo za kongres.

KARITAS

zavaruje:

posmrtnino

Za vsa izplačila jamči

Vzajemna zavarovalnica

v Ljubljani

Zastopniki v vseh farah.

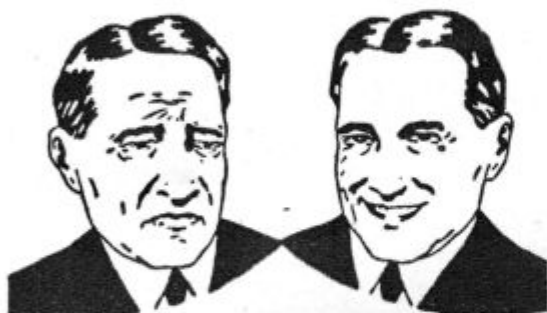
Dopise za božično številko prosimo do 1. dec.

KAKAO ZA 4 OSEBE **DIN 1**

Kakao ni več samo bogatim dostopen, temveč si ga more vsakdo privoščiti. Zavitek **Mirim kakao** za štiri osebe velja samo Din 1.—. **Mirim kakao** je priznano dober in okusen, pa tudi izredno hranljiv in okrepujoč. Dobite ga v vsaki trgovini.

V vsako hišo „Bogoljuba“!

Preje

Sedaj

Prava uteha za živčno bolne!

Tako nenadno izpremembo v prav za prav kratkem času - že **v nekaj tednih** povzroči samo naše preizkušeno redilno sredstvo.

Brezplačno in poštnine prosto pošljemo vsem, ki se obrnejo na nas, obširno razpravo o tem redilnem sredstvu.

Število onih, ki so poslušali naše nasvete in se na ta način rešili svoje bolezni, je izredno veliko.

Pišite še danes na spodaj navedeni naslov:

Poštno zbiralno mesto:

Ernst Pasternack, Berlin S. O.,
Michaelkirchplatz 13, Abt. 89.

Agitirajte za Bogoljuba!

V nevarnosti

je tvoj denar, če ga držiš doma.

Roparji

prežijo za najmanjšimi prihranki.

Zaupaj

denar domačim hranilnicam!

Nalagaj

svoje prihranke v

**HRANILNICO
DRAVSKE
BANOVINE**

prej

**Kranjska hranilnica
v Ljubljani.**

Zanjo **jamči** vsa Dravska banovina z vsem premoženjem in vso davčno močjo

Ure, zlatnina,
optični predmeti

J. VILHAR

urar

LJUBLJANA

Sv. Petra cesta 36

**LJUDSKA POSOJILNICA
v Ljubljani**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Miklošičeva cesta št. 6
(v lastni palači)

obrestuje hranilne vloge po
najugodnejši obrestni meri.

Nove vloge

vsak čas razpoložljive, obrestuje po 3%.

Vedno zvest
prijatelj . . .

Po svoji odlični kakovosti
je postalo neogibno potreben
zaveznik pri pranju pe-
rila. Zato pazi gospodinja
pri nakupu vedno na
njegova znaka: ime „Schicht“
in varnostna znamka
„Jelen“ na rdečem ovitku.

SCHICHTOVO

Terpentinovo milo

domači izdelek

... ampak izrečno pristno zahtevati!